

ברית חדשה

ל ו ק :

א א **א** אחרי חשבו רבים לחבר מספר הדברים
2 אשר נמלאו בנו : כאשר נתנו
לנו הראים בעיניהם מראשית ומשרתי הדבר
3 היו : ויטב גם לי אשר הלכתי היטב אחרי כלם
מראשית לכתוב לה באר היטב תאופל הנבור :
4 למען תדע את-מכון הדברים אשר האזנת להם :
ה ויהי בימי פ
הזרודוס מלך יהודה בהן אחד ושמו זכריהו
ממשמרת אביה ואשתו מבגורת אהרן ושמה
6 אלישבע : ויהיו שניהם צדיקים לפני אלהים
ויתהלכו תמימים בכל-המצות וצדקות יהיה :
7 ובן לא היה להם כי אלישבע עקרה ושניהם
8 באו בימים : ויהי בכחנו לפני אלהים כפי
9 משמרתו : ונרלו היה כדרך הכהנה להקטיר
יקטרת בבאז אל היכל יהוה : וכל-המון עם
11 מתפללים מחוץ בעת הקטרת : וירא אליו מלאך ^{נ"א בשעת}
12 יהוה עמד לימין מזבח הקטרת : וירא זכריהו
13 וירגז ויראה גפלה עליו : ויאמר אליו המלאך
אל תירא זכריהו כי נשמעה תפלתך ואלישבע
14 אשתך תלד לה בן וקראת שמו יוחנן : ושמחה
טו וגיל יהיה-לה ורבים ישמחו בהולדו : כי גדול
יהיה

לוק א CAP. 1.

יהיה בעיני יהוה וינו ושכר אל ושתה וימלא רוח
הקדש בעדנו מבטן אמו : והשיב רבים מבני 16
ישראל אל יהוה אלהיהם : והוא יתהלך לפניו 17
ברוח ובגבורת אליהו להשיב לב אבות על בנים
והסדרים לחכמת הצדיקים לישר עם נכון ליהוה :
פ ויאמר זכריהו אל 18
המלאך בטה אדע את-זאת כי זקנתי ואשתי
באה בימים : וישן המלאך ויאמר אליו אנכי 19
נבריאל העמד לפני אלהים ושלחתי לדבר אליה
לבשר לה את-אלה : והנה תאלם ולא תוכל כ
לדבר עד היום אשר יהיו אלה וען-כי לא האמנת
לדברי כי ימלאו בעתם : וישבר העם אל זכריהו 21
ויתמהו על אחרו בהיכל : ובצאתו לא וכל 22
לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל ויקרץ
להם ויאמרו : ויהי ככלות ימי עבדתו וילך אל 23
ביתו : פ ותהר אלישבע אשתו 24
אחרי הימים האלה ותתחבא חמשה חדשים
לאמר : כי ככה עשה לי יהוה בימים אשר ראה כה
כי להסיר את-חרפתי מקרב אנשים : פ
ובחדש הששי שלח מלאך נבריאל מאת 26
אלהים אל עיר גליל ושמה נצרת : אל העלמה 27
מארשה לאיש ושמו יוסף מבית דוד ושם העלמה
מרים : ויבא אליה המלאך ויאמר שלום לחנונה 28
יהנה עמך ברוכה את בנשים : ותרא ותרגז 29
על דברו ותאמר בלבה מה תברכה הזאת :
ויאמר אליה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת ל
חן בעיני אלהים : והנה תהר וילדת בן וקראת 31
שמו ישוע : והוא יהיה גדול ובן-עליון וקרא 32
ונתן לו יהוה אלהים את-כסא דוד אביו : ומלך 33
על בית יעקב לעולם ולמלכותו אין קץ : ותאמר 34
מרים

מרים אל המלאך איכה תהיה זאת כי איש לא
 לה ידעתי : וישן המלאך ויאמר אליה רוח הקדוש
 יבא עליך ונבחרת עליון תסבך עליך ועל-כן קדוש
 36 אשר יולד ממך בן-אלהים יקרא : והנה אלישבע
 מודעתך הרה גם היא בן בזקנתה וזה התדוש
 37 הששי לאשר נקראה עקרה : כי לא יבצר כל-
 38 דבר מאת אלהים : ותאמר מרים הנה שפחת
 והנה יהי לי כדברך וילד המלאך מאתה :

39 ותקם מרים בימים פ האלה ותלך ההרה בתפוזן אל עיר יהודה :
 מ ותבא אל בית זכריהו ותשאל לאלישבע לשלום :
 41 ויהי כשמע אלישבע את-שאלת שלום מרים
 ויתרצץ העולל בבטנה ותמלא אלישבע רוח
 42 הקדוש : ותזעק בקול גדול ותאמר ברוכה את
 43 בנשים וברוך פרי בטנה : ומאן לי זאת לבוא
 44 אלי אם אדני : כי הנה בהיות קול שאלתך
 לשלום באני ויתרצץ העולל בבטני מגילה :

מה ואשרי המאמנת כי ומלאו את אשר נאמרו אליה
 46 על-פי יהנה : ותאמר מרים פ ותגל רוחי באלהים
 47 גדלה נפשי את-יהנה : ותגל רוחי באלהים
 48 משיעי : כי הביט אל עני שפחתו כי הנה מעתה
 49 ואשרוני כל-הדורות : כי גדלות עשה לי האדיר
 נקדוש שמו : ותסדו על יראיו לדר דרים :
 51 נבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבם :
 52 הוריד נבורים מפסאות ושקלים הרים : השביע
 53 רעבים טובות ואת-עשירים שלח ריקם : החזיק
 נה לישראל עברו בזכר חסדו : כאשר דבר לאבותינו
 56 לאברהם ולזרעו עד עולם : ותשב עמה מרים
 כשלישת חדשים ותשב אל ביתה : פ

57 ותמלא עת אלישבע ללדת ותלד בן :
 וישמע

לוק א ב CAP. 1. 2.

58 וישמעו שכניה וקרביה כי הגדיל יהנה את-חסרו
 59 עליה וישמחו אתה : ויהי ביום השמיני ויבאו
 למול את-הילד ויקראו אתו כשם אביו וזכריהו :
 ותע אמר ותאמר לא בן כי אס-יוחנן יקרא : ס
 61 ויאמרו אליה כי אין איש במשפחתך אשר יקרא
 בשם הזה : ויקרצו לאביו מה-יאבה לקרוא
 לו : וישאל ללות ויכתב לאמר יוחנן שמו ויתמהו
 63 כלם : ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך
 64 את-אלהים : ותהי יראה על-כל-שכניו מסביב סה
 ויספרו כל-הקרבים האלה בכל-הרי יהודה :
 וכל-השמעים שמו על לבם לאמר מי יהיה הילד
 66 הזה ותהי יד יהנה עמו : פ
 67 וימלא זכריהו אביו רוח הקדש ויתנבא
 לאמר : ברוך יהנה אלהי ישראל כי פקד ופדה
 68 את-עמו : וירם קרן ישועה לנו בבית-הנוד
 69 עבדו : כאשר דבר בפי נביאי הקדשים אשר ע
 מעולם המה : ישועה מאיבינו ומיד כר-
 71 שונאינו : לעשות חסד עם אבותינו ולזכור את-
 72 ברית קדשו : את-השבועה אשר נשבע לאברהם
 73 אבינו לתת לנו : להצילנו מידי איבינו לשרת
 74 לו בלי יראה : בקדש ובצדקה לפניו כל-ימי עה
 75 תינו : ואתה ילד נביא עליון תקרא כי חלד
 76 לפני יהנה לפנות דרכיו : לתת לעמו דעת
 77 ישועה בסלוח חטאתיהם : ברחמי אלהינו אשר
 78 פקד אתנו גם בן-שחר מפרום : להאיר ליושבים
 79 בחשך ובצלמות לישר את-דגלינו בדרך שלום :
 פ ויגדל הילד ויתחזק ברוח ניה פ
 במדבר עד יום הראתו אל ישראל :
 ויהי בימים האלה ויצא דבר הקיסר ב א
 אונקטוס להפקד את-כל-התבל : והמפקד²
 הראשון

3 הראשון הזה היה במשול קירני בארם : וילכו
 4 כלם להפקד איש איש אל עירו : ויעל גם יוסף
 מגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראת
 5 בית-לחם כי מבית וממשפחת דוד היה : להפקד
 עם מרים מארשתו והיא הרה : פ
 6 והיו בהיותם שמה וימלאו ימיה ללדת :
 7 ותלד את-בנה הבכור ותחתלהו ותשם אתו
 באבוס כי מקום אין להם במקלון : פ
 8 והיו רעים בארץ ההיא ישבים בישדה
 9 ושמרים עדריהם במשמרות הלילה : והנה
 מלאך יהנה נצב עליהם וכבוד יהנה נגה עליהם
 י מסביב ויראו ויראה גדולה : ויאמר אליהם
 הפלאך אל תיראו כי הנני מבשר לכם שמחה
 11 גדולה אשר תהיה לכל העמים : כי מושיע
 12 ילד לכם היום בעיר דוד והוא קשית אדני : וזה
 לכם האות תמצאו העולל מחתל מושם באבוס :
 13 והיו פתאם עם הפלאך המון צבא השמים
 14 המתללים את-אלהים לאמר : כבוד לאלהים
 במרומים ושלוש בארץ ורצון לאנשים : פ
 15 והיו כאשר עלו הפלאכים מאתם השמימה
 ויאמרו האנשים הרעים איש אל רעהו בלכה נא
 עד בית-לחם ונראה את-הדבר הזה אשר היה את-
 16 אשר הודיע יהנה לנו : וילכו בחפזון וימצאו
 את-מרים ואת-יוסף ואת-העולל מושם באבוס :
 17 ויראו ויודיעו את-הדבר אשר נאמר אליהם על-
 18 הילד הזה : ויתמהו כל-השמעים על אשר
 19 נאמרו אליהם על-פי הרעים : ומרים שמרה
 כ את-כל-הדברים האלה ותהנה בלבה : וישבו
 הרעים ויכבדו ויהללו את-אלהים על-כל-אשר
 שמעו ואשר ראו כאשר נאמר אליהם : פ

CAP. 2. לוק ב

- 21 וּכְבֹלֹת שְׁמוֹנָה יָמִים לְמוֹל אֶת־הַיֶּלֶד
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר נִקְרָא עַל־פִּי־הַמַּלְאָךְ
טָרַם הָרָה בְּבֶטֶן : פ
- 22 וּבְמֵלֶאֱת יָמֵי טְהָרָתָהּ כְּתוֹרַת מֹשֶׁה הֶעֱלוּ
23 אֹתוֹ יְרוּשָׁלַיִם לְהַקְרִיב לַיהוָה : כַּכְּתוּב בְּתוֹרַת
יְהוָה כִּי כָל־זָכָר פֶּטֶר רִחֵם קְדוֹשׁ וַיִּקְרָא לַיהוָה :
24 וּלְתַרְתּוּ זָבַח כַּאֲשֶׁר נֹאמַר בְּתוֹרַת יְהוָה שְׁתֵּי
תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה : פ
- וְהִנֵּה אִישׁ הָיָה בִירוּשָׁלַם וּשְׁמוֹ שְׁמַעוֹן כֹּהֵן
וְהָאִישׁ הַזֶּה הָיָה חָסִיד וִירָא־אֱלֹהִים וּמַחְכֵּה לְנַחֲמַת
יִשְׂרָאֵל נִהְיָ עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ : וַיִּגְלֶה לוֹ עַל־פִּי 26
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יִרְאֶה מוֹת טָרַם יִרְאֶה אֶת־
מְשִׁיחַ יְהוָה : וַיָּבֵא בְרוּחַ אֵל הַחֵיכַל וַיָּבִיאוּ 27
יוֹלְדָיו אֶת־יֵשׁוּעַ הַיֶּלֶד לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּדָּבָר הַתּוֹרָה :
וַיִּשְׂאַהֲוּ בְזִרְעוֹתָיו וַיִּבְרָךְ אֶת־אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר : 28
עַתָּה אֲדֹנָי שְׁלַחַת אֶת־עַבְדְּךָ בְּשָׁלוֹם כַּדְּבָרֶיךָ : 29
כִּי תִשׁוּעַתְךָ תָּאוּ עֵינַי : אֲשֶׁר הִכִּינֹתָ לִפְנֵי ל 31
כָּל־הָעַמִּים : אֹר לְגַלוֹת לְגוֹיִם וּכְבוֹד יִשְׂרָאֵל 32
עִמָּךְ : וַיִּתְמָהוּ יוֹסֵף וְאִמּוֹ עַל הַנְּאֻמִּים 33
עָלָיו : וַיִּבְרָךְ אֹתָם שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֵל מְרִים אִמּוֹ 34
הִנֵּה הוּא יוֹשֵׁם לְמַפְלַת וּלְתַקוּמַת רַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל
וּלְאוֹת מְרִיבָה : וְגַם בְּנַפְשָׁךְ יַעֲבֹר חֶרֶב לְגַלוֹת לָהּ
מַחֲשָׁבוֹת לְקַבּוֹת רַבִּים : פ
- וַתְּהִי חֲנָה הַנְּבִיאָה בַת פְּנוּאֵל לְמַטֵּה 36
אֲשֶׁר וְהָיָה בָּאָה בְּיָמִים רַבִּים וַתְּחִי עִם אִישָׁהּ
שֶׁבַע שָׁנִים מִבְּתוּלְתֶיהָ : וַתְּהִי אֶלְמָנָה כְּשִׁמוֹנִים 37
וְאַרְבַּע שָׁנָה וְלֹא סָרָה מִן הַחֵיכַל וַתִּשְׁרַת בְּצוּמֹת
וּבְתַפְלוֹת לִילָה וַיּוֹם : וַתִּגַּשׁ בָּעֵת הַהִיא וַתּוֹדֶה 38
אֶת־יְהוָה וַתְּדַבֵּר עָלָיו לְכָל מַחְכֵי פְדוּת בִירוּשָׁלַם :
וַיַּכְלוּ אֶת־כָּלם כַּכִּי תוֹרַת 39
יְהוָה

ט יהוה וישבו גלילה אל נצרת עירם : ויגדל-הילד
ויתחזק ברות ויפלא חכמה ויהי עליו חן אלהים :

41 ויעלו ילדיו שנה בשנה פ
42 וירושלמה בחג הפסח : ויהי בן-שנים עשרה
43 שנה ויעלו וירושלמה כדרך החג : ויכלו הימים
וישבו ויתבושש ישוע הילד בירושלם ולא ידעו

44 יוסף ואמו : ויחשבו להיותו בארחה ויילכו כדרך
מה יום ויבקשהו בקרובים ובמקדעים : וכאשר לא

45 מצאהו וישבו וירושלמה לבקשהו : ויהי אחרי
שלושת הימים וימצאו אתו בהיכל יושב בתוך
47 המלמדים ושומע אתם ושואל להם : ויתמהו

48 כל-השמעים אתו על-תבונתו ועל-מענתיו : ויתמהו
בראתם אתו ותאמר אליו אמו בני מה-זאת עשית
49 לנו הנה אביך ואני בקשנוך במרת רוח : ויאמר

אליהם למה בקשתם אתי הלא ידעתם כי היה
נאיהו באשר לאבי : ולא הבינו את-הדבר אשר
51 דבר אליהם : פ ויבא אל נצרת וישמע להם ואמו שמרה את-כל-

52 הדברים האלה בלבה : וישוע הלך ונדל בתבונה
ויבקומה ובחן עם אלהים ואנשים :

א ג ובחמש עשרה שנה לממשלת טבריה
הקיסר ופגטיוס פלטוס משל ביהודה והורודוס
טטררפים בגליל ופלפוס אחיו טטררפים באיטוריא

נ"א רבע
א רעות

ויבארץ טרכונה ולוסנה טטררפים באבילנה :
2 וחקן וכיפא היו כהנים גדולים ודבר אלהים הנה
3 אל יוחנן בן-זכריהו במדבר : ויבא בקל-כפר
הינדן ויקרא את-בפטסמת התשובה לסליחת

4 חטאים : ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא
לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ושרו
ה מסלותיו : כל-ניא ופלא וכל-הר ונגעה ישפלו

לוק ג CAP. 3.

והיה העקב למישור והרקים לבקעה : וראו 6
 כל-בשר את-תשועת אלהים : ויאמר אל הקהל 7
 היוצא להבטו ממנו ילדי האפעה מי הזרה ^{נ"א להרחץ או להטבל}
 אתכם לברח מחרון הבא : לכן עשו פרי גאונה 8
 לתשובה ואל תחלו לאמר בנפשכם לנו אברהם
 לאב פי אני אמר לכם פי וכל אלהים להקים
 בנים לאברהם מן האבנים האלה : וגם עתה 9
 הגרזן הושם על שרש העצים לכן כל-עץ אשר
 אינו עשה פרי טוב יכרת והשלף אל האש :
 וישאל אתו הקהל לאמר ומה-נעשה : ויען 11
 ויאמר אליהם לאשר לו שתי כתנות יתן לאשר
 אין לו ואשר לו אכל נעשה כמו כן : ויבאו 12
 גם אספיה-המקום להבטו ויאמרו אליו מלמד מה- ^{נ"א הטובים נ"א להרחץ או להטבל}
 נעשה : ויאמר אליהם לא תגשו מאשר נפקד
 לכם : וישאלו אתו גם אנשי צבא לאמר ונאנחנו 14
 מה-נעשה ויאמר אליהם לא תפחידו איש ולא
 תעשקו ותמצא לכם משכרתכם : פ
 וישבר העם ויאמרו כלם בלבם על יוחנן טו
 אם משית הוא : ויען יוחנן ויאמר לכלם 16
 בפטנתי אתכם במים ויבא גבור ממני קטנתי ^{נ"א החצתי נ"א טבלתי}
 מהתיר את-שרוד נעליו הוא יבטו אתכם ברוח
 הקדש ובאש : אשר מנרהו בידו וטהר וטהר 17
 את-גרנו ונאסף את-הדגן אל אסקו ואת-התבן
 ישרף באש אשר לא תבכה : וגם הזחיר על- 18
 רבות אחרות בבשרו את-העם : פ
 והורודוס שטררקים נזכח מעמו על 19
 הורודיא אשת פלפוס אחיו ועל-כל-הרעות אשר
 עשה הורודוס : ויסקף גם את-זאת על-כל-אלה כ
 ויסקר את-יוחנן במשמר : פ
 ויהי בהבטו כל-העם ויבטו גם ישוע 21
 ויתפלל

22 וַיִּתְפַּלֵּל וַיִּפְתַּח הַשָּׁמַיִם : וַיֵּרֶד רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלָיו
בְּדַמּוֹת הַיַּיִן כְּמוֹ יוֹנָה וַיְהִי קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר
בְּנֵי הַיַּיִד אֲתָה בָּךְ רָצִיתִי : פ

23 וַיְהִי יֵשׁוּעַ בְּהַחֲלוֹ כְּבוֹן־שְׁלֵשִׁים שָׁנָה וַיְהִי
24 כְּמַחֲשֵׁב בְּיֹסֵף בְּן־הַלֵּי : בְּרֵמֶתֶת בְּן־לֹוֹי בֶן־
כַּח מְלָכִי בֹן־יֹאנָי בְּיֹסֵף : בְּרֵמֶתֶת־הַיְהוּ בֹן־אֲמוּץ
26 בְּרֵנְחֹוס בְּרֵחֲסֵלִי בְּרֵנְנִי : בְּרֵמֶתֶת־הַיְהוּ
27 בְּרֵשִׁמְעִי בְּיֹסֵף בְּרֵיְהוּדָה : בְּרֵיְהוּסֵנָה בְּרֵרְסָא
28 בְּרֵזֶרְבָּבֶל בְּרֵשְׂאֵל־תִּיאֵל בְּרֵגִירִי : בְּרֵמְלָכִי בֹן־
29 אֲדִי בְּרֵקֹוסֶס בְּרֵאֶלְמוּדֶס בְּרֵעֵר : בְּרֵיֹוסִי בֹן־
ל אֶלְעֵנֶר בְּרֵיֹורְסֶס בְּרֵמֶתֶת בְּרֵלֹוֹי : בְּרֵשִׁמְעוֹן בֶּן־
31 יְהוּדָה בְּרֵיֹוסֵף בְּרֵיֹונָן בְּרֵאֶלְקִיסִים : בְּרֵמְלִיא
32 בְּרֵמֶנּוּ בְּרֵמֶתֶת־תָּא בְּרֵנְחָן בְּרֵדֹוד : בְּרֵיֹוֹשִׁי בֶן־
33 עֹבֵד בֶּן־בְּעֹז בְּרֵשְׁלֹמוֹן בְּרֵנְחָשׁוֹן : בְּרֵעֲמִינָדָב
34 בְּרֵאֲרָם בְּרֵחֲצֵרוֹן בְּרֵפֶרֶץ בְּרֵיְהוּדָה : בְּרֵיֶעֱקֵב
לַה בְּרֵיֶזְחֶק בְּרֵאֲבֶרְהֶס בְּרֵתֶרַח בְּרֵנְחֹור : בֶּן־
36 שְׂרוּג בְּרֵרְעוֹ בֹן־פֶּלֶג בֹּן־עֵבֶר בֹּן־שֶׁלַח : בְּרֵמִינָן
37 בְּרֵאֲרַפְכָּשֶׁד בְּרֵשֶׁם בְּרֵנֶחַת בֹּן־לְמֹד : בְּרֵמֶתֹושֶׁלַח
38 בְּרֵחֲנוּדָן בְּרֵיֶרֶד בְּרֵמְהֶלְלָאֵל בְּרֵמִינָן : בֶּן־
אֲנוּשׁ בְּרֵשֶׁת בְּרֵאֲדָם בְּרֵאֶלְהִים :

א ד וַיִּמְלֵא יֵשׁוּעַ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בָּשׁוּבוֹ מִן
* הַיַּיִד וַיִּזְכַּר בְּרוּחַ הַמִּדְבָּרָה : וַיִּנְסֶה מִן הַשָּׁטָן
אַרְבָּעִים יוֹם וּבָיְמִים הָהֵם לֹא אָכַל מְאוּמָה
3 וּבְכַלּוֹתָם רָעַב : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן אִם בֶּן־
אֱלֹהִים אַתָּה אָמֹר וְהִאֲבִן הַזֹּאת תְּהִיָּה לְחֶם :
4 וַיַּעַן אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֵאמֹר כְּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם
לִבְרֹו יְחִיָּה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־דְּבַר אֱלֹהִים :
ה וַיִּבְיָאֵהוּ הַשָּׁטָן אֶל הַר־גִּבְעָה וַיִּרְאֵהוּ אֶת־כָּל־
6 מַמְלַכּוֹת הַתְּהַבֵּל בְּפֶתַע : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן אֶת־
כָּל־הַשְּׁלֹטוֹן הַזֶּה נָתַתִּי־כִּבּוּדוֹן אֲתָן לְךָ כִּי לִי נָתַן
וְלֹאֲשֶׁר

לוק ד CAP. 4.

7 וּלְאִשֶּׁר אֶחָפֵץ אֶתְנֶהוּ : לֵבָן אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָי
 8 כִּלְוֹ לָךְ תִּהְיֶינָה : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ
 מֵעַל שֵׁטָן כִּי כָתוּב לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה
 9 וְאַתָּה לִבְרוֹ תַעֲבֹד : וַיְבִיֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמִידֵהוּ
 עַל אֹמֶלֶס הַהַיְכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּנֵי-אֱלֹהִים
 אַתָּה הַתְּנַפֵּל לַמָּטָה מִפֶּה : כִּי כָתוּב כִּי מִלְאָכָיו
 יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ : וְעַל כַּפַּיִם וַיִּשְׁאוּנֶה פֶן תִּגְנוֹף
 11 בְּאָבֶן רִגְלֶךָ : וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נֹאמֵר לֹא
 תִנְסֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְכֹאשֶׁר כָּלָה הַשֵּׁטָן
 13 אֶת-כָּל-הַמַּסּוֹת וַיִּסַּר מִמֶּנּוּ לַעַת : פ
 וַיֵּשֶׁב יֵשׁוּעַ בְּגִבְרַת הַרוּחַ גָּלִילָה וַיִּשְׁמְעוּ
 14 יֵצֵא בְּכָל-הַכְּפָר : וַיִּלְמַד בְּבֵתִי מֵעֵדֵיהֶם מִכְּבֹד ט
 עַל-יַד-כָּלֶם : וַיִּבְאֵ אֵל
 16 נִצְרַת אֲשֶׁר הוּא אֱמוּן שֵׁם וַיִּבְאֵ אֵל בֵּית-הַמּוֹעֵד
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת כְּדָרְכוֹ וַיִּקַּם לִקְרוֹא : וַיִּנְתֵּן לוֹ סֵפֶר
 17 וַיִּשְׁעֲרוּ הַנְּבִיאִים וַיִּפְתַּח אֶת-הַסֵּפֶר וַיִּמְצֵא אֶת-
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִכְתָּב שָׁם : רוּחַ יְהוָה עָלַי וַעַן
 18 מִשַּׁח אֲתִי לְבַשֵּׁר עֲנוּיִם שְׁלַחֲנִי לְחַבֵּשׁ לְגִישְׁבָרִים-
 לֵב לִקְרֹא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלִפְקוֹת עֵינַי עֲרִיִם
 וְלִשְׁלַח רְצוּצִים חֲפְזִים : לִקְרֹא שְׁנַת דְּצוֹן
 19 לַיהוָה : וַיִּגְלַל אֶת-הַסֵּפֶר וַיִּתֵּן לַמְּשַׁרְתַּת וַיֵּשֶׁב כ
 וַיִּשׁוּרוּ עָלָיו עֵינַי כֹּל אֲשֶׁר בְּבֵית-הַמּוֹעֵד : וַיַּחֲל
 21 לֵאמֹר אֵלֵיהֶם כִּי הַיּוֹם נִמְלָא הַכְּתוּב הַזֶּה
 בְּאָזְנוֹכֶם : וַיַּעֲדוּ עָלָיו כָּלֶם וַיִּתְמַהוּ עַל דְּבָרָיו
 22 חֵן אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִפִּי וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה בְּיֹסֵף :
 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַמּוֹר תֹּאמְרוּ לִי אֶת-הַמָּשָׁל הַזֶּה
 23 רוּפֵא רָפָא אֶת-נַפְשֶׁךָ אֶת-אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ לְהַיּוֹת
 בְּכַפְרֵי-נַחֻם עֲשֵׂה נִסּ פֹּה בְּאַרְצְךָ מוֹלְדָתְךָ :
 וַיֹּאמֶר אֲמָנִם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין נִבְיָא וַרְצָה
 24 בְּאַרְצְךָ מוֹלְדָתוֹ : וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּאֵמַת אֱלֹמְנוֹת כַּה
 רַבּוֹת

כ"א
 כנסתיהם
 או
 חמלתיהם
 כ"א הכנסת
 או התפלה

ג"א הכנסת
 או התפלה

רבות היו בישראל בימי אליהו בעצור השמים
 שלש שנים וששה חדשים בהיות רעב גדול
 26 בכל-הארץ : ולא שלח אליהו לאחת מהנה
 בלתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה :
 27 ומצורעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא
 28 ואיש מהם לא טהר בלתי נעמן הארמי : וימלאו
 כל-אשר בבית-המועד חמה בשמעם את-הדברים
 29 האלה : ונקמו ויוציאו אל מחוץ לעיר וביאוהו
 אל גב ההר אשר נבנתה עירם עליו להשליכהו
 30 למטה : והוא עבר בתוכם וילך : ונרד אל
 כפר-נחום עיר הגליל וילקדם ביום השבת :
 32 ויתקמו על לקחו כי בשלטון הזה דברו :

נ"א הכנסת
 או התפלה

נ"א הכנסת
 או התפלה

33 ויהי איש בבית-המועד פ
 לאשר לו רוח שד טמא ויקרא בקול גדול :
 34 לאמר הניחה מה-לנו ולך ישוע הנצרי הבאת
 לאבר אתנו ידעתיד מי אתה קדוש אלהים :
 לה ויגער בו ישוע לאמר החרש וצא ממנו וישליכהו
 36 השד בתוך ויצא ממנו ולא הרע לו : ויתקמו
 כלם ויאמרו איש אל רעהו לאמר מה הזה
 הזה כי בשלטון ובגבורה הוא מצוה את-הרוחות
 37 הטמאות ותצאנה : ושמעו וצא בכל-מקום
 38 הפקר : פ ונקם מבית-

נ"א הכנסת
 או התפלה

המועד ויבא אל-בית שמעון ויחמות שמעון חלה
 39 בקדחת גדולה וישאלו לו עליה : ויצב עליה
 ויגער בקדחת ומעזבה ויקם פתאום ותשרת
 מ להם : פ ובבא השמש הביאו
 אליו כל-אשר להם חלים בתחלאים שונים וישם
 את-ידיו על-כלם וירפאם :

41 ונס שדים פ
 וצאו מרבים צעקים ואמרים כי אתה המשיח בן
 אלהים

לוק ד ה . 4. 5. CAP

אלהים ויגער גם ולא נתנם לדבר פי ידעו כי
משיח הוא : פ ויהי היום ויצא 42
ויגד המדבריה ויבקשהו הקהל ויבאו אליו ויפצרו
בו לבלתי לכתו מהם : ויאמר אליהם בשר 43
אבשר את-מלכות אלהים גם לערים אחרות פי
על זאת שלחתי : ויקרא בבתי-מועדי הגליל : 44

נ"א הנכתב
או התעלה

ויהי בגפול עליו הא
הקהל לשמוע את-דבר אלהים עמד אצל אנם
בנסרת : וירא שתי אגיות עומדות אצל אנם 2
והדגיגים יצאו מהן ויכבסו את-מכמריהם : וירד 3
אל אחת מאגיות אשר לשמעון וישאל אתו לשוב
מעט מארץ וישב וילמד את-הקהל מעל האגיה :

פ ויבלותו לדבר ויאמר 4
אל שמעון השליכו אל העמק והורידו את-
מכמוריכם ללכד : ויען שמעון ויאמר אליו אדני ה
עמלנו כל-הלילה ולא אהוננו מאומה ובדברך
אשליך את-המכמרת : וכאשר עשו זאת סגרו 6
המון דגים רב ותקרע מכמרתם : ויקרצו אל 7
חבריהם אשר היו באגיה אחרת לבוא ולעוב
עמקם ויבאו וימלאו את-שתי אגיות וכמעט

נ"א פטרס
או כימס

טבעו : וירא שמעון פטר ויפל לרגלי ישוע ויאמר 8
צא מאתי כי איש חטא אנכי אדני : פי תמהון 9
אחזהו ואת-כל-אשר אתו על לכד הדגים אשר
לכדו : וכמו כן יעקב ויוחנן בני זבדי אשר היוי
חברי שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא
מעמה תשבה אנשים : ויעלו את-אגיותיהם אל 10
הארץ ויעובו את-כל וילכו אחריו : פ

ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש 12
מלא צרעת ראה את-ישוע ויפל לפניו ויתחנן
לו לאמר אדני אם תאבה תוכל לטהרני :
וישלח

13 וישלח את ידו ויגע בו לאמר אביתי תטהר
 14 ותלך הצרעת ממנו פתאם : ויצו אתו לבלתי
 אמור לכל-איש רק לד והראה אל הכהן והקרב
 לטהרתך כאשר צוה משה לעדות להם :

15 ושמעו הולך ועבר ויקהלו קהל רב לשמוע

16 ולהרפא חלייהם ממנו : פ וילך

17 המדבר ויתפלל : פ ויהי באחד

הימים וילמד וישבו עליו פרושים ומלמדי התורה

אשר באו מקל-כפר הגליל ויהודה וירושלם ויהי

18 גבורת והנה לרפא אתם : והנה אנשים הביאו

נ"א נשול
אברים

איש מועד-נתחים על המטה ויבקשו להביא

19 ולשום אתו לפניו : ובעבור הקהל לא ימצא

להם להביאו ונעלו על הגג וירידוהו עם המטה

כ מבין הקרות אל תוכם לפני ישוע : וירא את-

אמונתם ויאמר אליו איש נסלחו לך חטאתיך :

20 ויחלו הסופרים והפרושים ויאמרו איש אל רעהו

לאמר מי הוא זה המדבר גהופות מי יוכל לסלח

21 חטאות בלתי אלהים לבדו : וידע ישוע את-

מחשבתיהם ויען ויאמר אליהם למה אמרתם

22 בלבבכם : הנקלה לאמר נסלחו לך חטאתיך

23 או לאמר קום ולך : ולמען תדעו כי יש שלטון

נ"א נשול
אברים

לבו-אדם בארץ לסלח חטאות אמר אל מועד-

נתחים אני אמר לך קום שא את-מטתך ולך אל

כה ביתך : ונקם פתאם לפנייהם וישא את-אשר שכב

עליה וכבד את-האלהים וילך אל-ביתו :

24 ותמהון אתו את-כלם וכבדו את-האלהים וימלאו

יראה לאמר פי היום ראינו פלאות : פ

25 ויצא אחרי ההרים האלה וירא את-אסף-

המכס ושמו לוי יושב בבית-המכס ויאמר אליו נ"א חמוכס

26 לך אחרי : ויעזב את-כל ונקם וילך אחריו : פ

ויעש q י

לוק הו CAP. 5. 6.

ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ויהי קהל ^{ג' א} גדול מאספיי-המכס ומאחרים מסבים אתם :
 וילוו ספריהם ופרושים על תלמידיו לאמר למה ל ^{ג' א} אתם אכלים ושתים עם אספיי-המכס וחסאים :
 ויען ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים ³¹
 רופא כי אם החולים : לא באתי לקרא לצדיקים ³²
 פ כי אם לחטאים לתשובה :
 ויאמרו אליו מהו תלמידי יוחנן מרבים ³³
 לצום ולהתפלל וכן תלמידי הפרושים ותלמידי ³⁴
 אכלים ושתים : ויאמר אליהם התוכלו לעשות ³⁴
 בני החפה לצום בעוד החתן עמם : והימים לה ³⁵
 יבאו ולקח מהם החתן ואז יצומו בימים האלה :
 פ וידבר אליהם משל ³⁶ פי
 אין איש תפר קצה בגד חדש על שמלה בלה או
 אז התדש יקרע וקצה התדש לא ישנה לבלה :
 ואין איש נתן עסיס בנאדות בלים פן העסיס יבקע ³⁷
 את-הנאדות וישבד והנאדות יאבדו : אך בנאדות ³⁸
 חדשים ינתן העסיס ושניהם ישמרו : ואין איש ³⁹
 אשר שתה יין וישן ואנה פתאום לעסיס פי טוב
 הישן מן-העסיס יאמר :
 ויהי בשבת השני לראשון וילך בקמזות ^א
 ויקטפו תלמידיו את-המלילות וידוכו בידיהם
 ויאכלו : ויאמרו אליהם אנשים מן-הפרושים ²
 למה זה אתם עשים את-אשר לא כתורה לעשות
 ביום השבת : ויען אתם ישוע ויאמר הלא ³
 קראתם את-אשר עשה דוד ברעבו הוא ואשר
 אתו : איך בא לבית-אלהים ויקח את-לחם הפנים ⁴
 ויאכל ויתן גם לאשר אתו אשר לא כתורה לאכל
 רק לכהנים לבדם : ויאמר אליהם פי בן-אדם ה
 גם אדון השבת הוא :
 פ

ויהי

6 ויהי גם בשבת אחר ויבא אל בית המועד
 7 וילמד ויהי שם איש אשר יבשרה יד ימינו :
 8 וישמרו אתו הספרים והפרושים אם ירפא ביום
 9 השבת למצוא שטנה עליו : וידע את מחשבתיהם
 ויאמר אל האיש אשר לו יד יבשרה קום ועמד
 10 בתוך וינקם ויעמד : ויאמר אליהם ישוע דבר
 אחד אשאל אתכם הכתורה להטיב ביום השבת
 יאו להרע להושיע נפש או לאבדה : ונבט אליהם
 מסביב לכלם ויאמר אל האיש שלח את ידך ויעש
 11 פן ותרפא ותשב ידו כאחרת : וימלאו שגרון
 ויאמרו איש אל רעהו מה לעשות לישוע : פ
 12 ויהי בימים האלה ויצא אל ההר להתפלל
 13 וילן כל הלילה בתפלה לאלהים : ויהי בבקר
 ויקרא אל תלמידיו ויבחר שנים עשר מהם ונס
 14 אתם קרא מלאכים : את שמעון אשר קראו פטרוס
 ואת אנדרע אחיו את יעקב ואת יוחנן את פלפוס
 15 ואת בר תלמי : את מתתאי ואת תומא את יעקב
 16 בן אלפי ואת שמעון הנקרא הקנאי : ואת
 יהודה אחי יעקב ואת יהודה איש פריותי ונס
 17 הוא המסגיר : פ וירד אתם ויעמד
 בשפלה וקהל תלמידיו וקמון רב מן העם מן כל
 יהודה ומן ירושלים ומן חוף צור וצידון אשר באו
 18 לשמע אתו ולהרפא מחלייהם : ואשר נבדלו
 19 מרוחות טמאות וירפאו : ויבקש כל הקהל
 לנעת בו כי יצא חיל מאתו וירפא כלם :
 כוישא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשרי
 21 העניים פי לכם מלכות האלהים : אשרי
 הרעבים עתה כי תשבעו אשרי הבוכים עתה
 22 כי תשחקו : אשריכם אם ישנאו אתכם
 אנשים ואם יבדילו אתכם ויתרפו אתכם ויוציאו
 את

נ"א פטרוס
או כיפא

נ"א
אשכריותי
או
איש קריות

לוקו CAP. 6.

23 אֶת-שִׁמְכֶם כָּרַע לַמַּעַן בְּיַדְכֶם : שִׂמְחוּ בַיּוֹם
 הַזֶּה וְרַקְדּוּ כִּי הִנֵּה שְׂכָרְכֶם רַב בְּשָׂמִים כִּי כָכָה
 24 עָשׂוּ אֲבוֹתֵיהֶם לִנְבִיאִים : וְאֹזִי לָכֶם הַעֲשִׂירִים כִּי
 לְקַחְתֶּם אֶת-נִחְמַתְכֶם : אֹזִי-לָכֶם הַשְּׁבַעִים כִּי כֹה
 תִרְעֲבוּ אֹזִי לָכֶם הַמְּשַׁחֲקִים עִתָּה כִּי תֵאבְלוּ
 26 וְתִבְכוּ : אֹזִי לָכֶם אִם כָּל-אֲנָשִׁים יִדְבְּרוּ טוֹב
 עֲלֵיכֶם כִּי כֹן עָשׂוּ אֲבוֹתֵיהֶם לִנְבִיאֵי שָׁקֵר :
 27 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם פ
 הַשְּׁמַעִים אֲהָבוּ אֶת-אֵיבֵיכֶם הַטִּיבוּ לְשִׁנְאֵיכֶם :
 29 28 בְּרַכּוּ אֲרֵרִיכֶם וְהַתְּפַלְלוּ בְּעַד צָרֵרֵיכֶם : וְהַמְכֹּךְ
 עַל הַלְחֵי הַטָּה אֵלָיו גַּם הָאֲחֵר וְאֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת-
 כַּתְּנֻתָּהּ לֹא תִכְלֵא מִמֶּנּוּ גַם מֵעֵלָּה : לְכֹל-שֶׂאֵל ל
 מִמֶּךָ תִּנְהַ וְלֹא תִגַּשׁ אֶת-הַנְּשִׂא אֶת-אֲשֶׁר לָךְ :
 31 וְאֶת-אֲשֶׁר תֵּאבֹו כִּי יַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנָשִׁים עָשׂוּ כִּמוֹ
 32 כֹּן לָהֶם : וְאִם תֵּאבְהוּ אֶת-אֲהַבֵיכֶם מִהֲיָחֵן יִהְיֶה
 33 לָכֶם כִּי תַחֲטְאוּם אֲהַבִים אֶת-אֲהַבֵיהֶם : וְאִם
 תַּטִּיבוּ לַמְּטִיבֵיכֶם מִהֲיָחֵן יִהְיֶה לָכֶם כִּי תַחֲטְאוּם
 34 עֲשִׂים כִּמוֹ כֹּן : וְאִם תִּלְווּ אֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר תִּקְנוּ
 לְקַחַת מֵהֶם מִהֲיָחֵן יִהְיֶה לָכֶם כִּי תַחֲטְאוּם מְלִוִים
 אֶת-הַחֲטָאִים לְקַחַת בַּד בְּבָד : אֲךְ אֲהָבוּ אֶת-לֵה
 אֵיבֵיכֶם וְהַטִּיבוּ וְתִלְווּ בְלִמֵי תִקְנוֹת מָה וּשְׂכָרְכֶם
 רַב יִהְיֶה וּכְגִי עֲלוֹן תִּהְיוּ כִּי טוֹב הוּא לְאֲשֶׁר
 36 אֵינֶם מוֹדִים וְלִרְשָׁעִים : לְכֹן רְחוּמִים תִּהְיוּ
 37 כְּאֵיבֵיכֶם אֲשֶׁר גַּם הוּא רְחוּם : לֹא תִשְׁפֹּטוּ וְלֹא
 תִשְׁפֹּטוּ לֹא תִרְשִׁיעוּ וְלֹא תִרְשָׁעוּ שְׁלַחוּ וְתִשְׁלַחוּ :
 38 תִּנּוּ וְיִנְחֹן לָכֶם מִדָּה טוֹבָה מִצוּקָה וְנִעָה וְרִנָּה
 מִתּוֹ וְתִנּוּ בְּחִיקְכֶם כִּי בַמִּדָּה אֲשֶׁר תִּמְדּוּ בָּהּ יִמְד
 39 לָכֶם : וְיִדְבֹר אֵלֵיהֶם מִשָּׁל הַיּוֹכֵל עוֹר לְנַחֵג אֶת-
 הָעוֹר הַלֹּא שְׁנִיחָם יִפְלוּ לְבוֹר : הַתְּלַמִּיד אֵינְנוּ מ
 41 עַל מִלְמָדוֹ וְכֹל-אִישׁ שָׁלֵם יִהְיֶה כְּמִלְמָדוֹ : וְלִמָּה
 תְּבִיט

תביט אל-הקש אשר בעין אחיד ולא תבין את-^{נ"א הקסם} 42
הקרה אשר בעינך : ואיכה תאמר לאחיד אחי
הניחה ואוציא את-הקש אשר בעינך ואתה לא
תביט אל-הקרה אשר בעינך חנה הוצא בראשנה
את-הקרה מעינך ואז ראה תראה להוציא את-

43 הקש אשר בעין אחיד : כי עץ טוב איננו עשה
44 פרי רע ועץ רע איננו עשה פרי טוב : כי כל-
עץ יודע מפריו כי לא יאספו האגים מקוצים ולא
מה יבצרו ענבים מן הסגה : איש טוב מוציא טוב
מאוצר טוב לבבו ואיש רע מוציא רע מאוצר רע
לבבו כי ממותר הלב ידבר פיו : פ

46 ולמה אתם קראים לי אדני אדני ולא תעשו

47 את-אשר אנכי מדבר : כל הבא אלי ושמע

48 דברי ויעשם אורה אתכם למי הוא דומה : דומה

הוא לאיש אשר בנה בית וחסר והעמיק ויסד

בסלע ויהי נהר וישטף הנחל בבית ההוא ולא

49 יכל לנוע אתו כי נוסד בסלע : והשמע ולא

יעשה דומה לאיש אשר בנה בית על הארץ

בלי יסוד וישטפו הנחלים בו ויפל פתאם ותהי

תרבתו גדולה :

א ן ויכל את-כל-הדברים האלה באזני העם ויבא

2 אל כפר-נחום : ויחלה עבד שר מאה אחד היקר

3 בעיניו וקרוב למות : וישמע על ישוע וישלח

אליו את-נקני היהודים לשאול לו וכא וירפא את-

4 עבדו : ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד לאמר

ה כי שנה הוא לעשות לו זאת : כי אהב את-

6 גוינו ובנה לנו בית-המועד : וילך אתם ישוע ^{נ"א הכנסת}
^{או התכלה}

וכאשר איננו רחוק מן הבית שלח אליו שר מאה

את-רעיו לאמר לו אדני אל תטריח אתך כי

קטנתי

לוק ז CAP. 7.

7 קטנתו מבאד תחת גני : לכן לא שויתי לבוא
8 אליך אך דבר דבר ונערי ורפא : כי אנכי איש
מושם תחת שלטון ולי אנשי צבא תחתי ובאמרי
אל אחד לך וילך ולאחר בוא ויבא ולעבדי עשה
זאת ועשה : וישמע ישוע את-אלה ויתמה עליו
9 ויפן ויאמר אל-תקהל ההולך אחריו אני אמר לכם
לא מצאתי אמונה גדלה כזאת גם בישראל :
וישבו השלוחים אל הבית וימצאו את-העבדי
אשר חלה כי נרפא : פ

11 ויהי ממחרת וילך לעיר הנקראת גאן וילכו
אתו רבים מתלמידיו וקהל רב : וכאשר קרב אל
12 שער העיר והנה מת מנשא בן-יחיד לאמו והיא
אלמנה וקהל רב מן העיר עמה : וירא אתה
13 אדני ויפמרו רחמיו עליה ויאמר אליה אל תבכי :
ויגש ויגע במטה ויעמדו הנשאים ויאמר בחור
14 אני אמר לך קום : ונקם וישב המת ויחל לדבר
ויתן אתו לאמו : ויראה אהנה את-כלם ויכבדו
16 את-אלהים לאמר כי נביא גדול קם בקרבנו וכי
פקד אלהים את-עמו : ויצא הדבר הזה עליו
17 בקל-יהודה ובקל-הכפר : פ

18 ויגידו לו תלמידי יוחנן את-כל-אלה :
19 ויקרא יוחנן אל שנים מתלמידיו וישלח אל ישוע
לאמר האתה זה אשר לבוא או נשבר לאחר :
20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן הבפטיסט שלחנו
אלך לאמר האתה זה אשר לבוא או נשבר
21 לאמר : וירפא בעת ההיא רבים מחלים ומנגעים
ומרוחות רעות ויחנן עורים רבים לראות : ויען
22 ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את-אשר
ראיתם ונאשר שמעתם כי העורים מביטים
הבסחים

ג'א המרחץ
או המטביל
ג'א בשעה

הַפְּסָחִים הַלֵּלִים הַמְצַדְעִים מִטְהָרִים הַחֲרָשִׁים

שִׁמְעִים הַמְתִּים מוֹקְמִים וְעֹנִיִּים מִתְּבַשְׂרִים :

23 וְאִשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִפְשֵׁל בִּי : פ

24 וַיֵּלְכוּ מִלֵּאכֵי יוֹחָנָן וַיַּחַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּהָל

עַל-יוֹחָנָן מִה-זֹּאת אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם לְמַדְבַּר לְרֹאוֹת

כִּה הִקְנֶה נַע מִפְּנֵי הָרוּחַ : וּמִה-זֹּאת אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם

לְרֹאוֹת אִם אִישׁ לְבוּשׁ בְּבִגְדֵי תְּמָרוֹת הִנֵּה הַלְּבוּשִׁים

26 בְּלְבוּשׁ הוּד וּמִתְעַדְנִים בְּאַרְמָנוֹת הָקָה : וּמִה-

זֹאת אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם לְרֹאוֹת הַנְּבִיא כֹּן אֲנִי אֹמֵר

27 לָכֶם וַיּוֹתֵר מְאֹד מִנְּבִיא : זֶה הוּא אֲשֶׁר קָתוּב

עָלָיו הַנְּנִי שֶׁלַח מִלֵּאכֵי לְפָנָיָהּ וּפְנֵיהָ דִרְכָּה לְפָנָיָהּ :

28 כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִין נְבִיא גְדוֹל מִיוֹחָנָן הַבְּפֹטְסָטָה

בְּקָרֵב יְלוּדֵי נָשִׁים וְהַקְּטָן בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים גְּדוֹל

29 מִמֶּנּוּ : וְכָל-הָעַם וְאֶסְפֵי הַמָּכֶס הַשְּׁמָעִים הַצְּרִיקוּ

לְאֵת-הָאֱלֹהִים וַיִּבְפְּטוּוּ בַּבְּפֹטְסָמַת יוֹחָנָן : וַיִּבְגְּדוּ

הַפְּרוּשִׁים וְהַיּוֹעֲצִים בְּעֲצַת אֱלֹהִים עַל נַפְשָׁם מִבְּלֹתֵי

31 נִבְפְּטוּוּ מִמֶּנּוּ : פ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי

לְמִי אֲדַמָּה אֶת-אֲנָשֵׁי הַדּוֹר הַזֶּה וְלִמָּה הֵם דּוֹמִים :

32 נִדְמּוּ לְיֻלְדִים יֹשְׁבִים בְּשׁוּק וְקָרְאִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ

וְאֹמְרִים הֵינּוּ מְתַלְלִים מְתַלְלִים לָכֶם וְלֹא רִקְדַתֶּם

33 הֵינּוּ מְקַנְנִים לָכֶם וְלֹא בְּכִיתֶם : כִּי בָּא יוֹחָנָן

הַבְּפֹטְסָטָה לָחֶם לֹא אָכַל וַיִּין לֹא שָׁתָה וְתֹאמְרוּ

34 שֶׁד בּוֹ : וַיָּבֵא בֶן-אָדָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּ וְתֹאמְרוּ

הִנֵּה אִישׁ זוֹלָל וְסָבֵא רַעָה אֶסְפֵי-הַמָּכֶס וְחֹטְאִים :

לָהּ וְחִקְמָה נִצְדָקָה עַל כָּל-בְּנֵיהָ : פ

36 וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶחָד מִן הַפְּרוּשִׁים לֵאכֹל לֶחֶם

37 אִתּוֹ וַיָּבֵא אֶל בֵּית הַפְּרוּשׁ וַיֵּשֶׁב : וְהִנֵּה אִשָּׁה

חֹטְאָה בָּעִיר אֲשֶׁר יָדְעָה כִּי הוּא מְסַב בְּבֵית

38 הַפְּרוּשׁ וְתַקַּח צִלְחַת שֶׁמֶן : וְתַעֲמֵד מִרְגְּלֹתָיו

מֵאַחֲרָיו מִבִּפְּהָ וְתַחַל לְהוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל רַגְלָיו

וְתַמַּח

נ"א המרתח
או המטבל

נ"א
והמוכסים

נ"א וירחצו
ברהוצת

או ויטבלו
בטבילת

נ"א נרתצו
או נטבלו

לוק זח CAP. 7. 8.

ותמח אתן בשערות ראשה ותשק את-רגליו
 ותמשח אתהן במרקחת : וירא הפרוש אשר 39
 קרא לו ויאמר בלבנו לאמר אם נביא הוא זה
 ידע מי זאת ואי זאת האשה הנגעת בו כי חטאה
 היא : ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליה מ
 ויאמר דבר מלמד : שני אנשים חבים היו לנשה 41
 אחד האחד חיב חמש מאות דנרים והאחר
 חמשים : וכאשר לא היה להם לשלם חנו את- 42
 שניהם לכן אמור לי מי משניהם יאהבהו יותר :
 ויען שמעון ויאמר דן אנכי כי זה לאשר הוסיף 43
 לחנות ויאמר אליו שפטת צדק : ויפן אל האשה 44
 ויאמר אל שמעון הראה אתה את-האשה הזאת
 באתי לביתה ולא נתת מים לרגלי והיא הורידה
 דמעות על רגלי ותמח בשערות ראשה : לא מה
 נשקתני והיא אחרי באה לא הדלה מנשק את-
 רגלי : לא משחת בשמן ראשי והיא משחה את- 46
 רגלי במרקחת : על כן אני אמר לה נסלחו 47
 חטאתיה הרבות כי אהבה מאד ולאשר נסלח לו
 מעט אהב מעט : ויאמר אליה נסלחו חטאתיך : 48
 ויחלו המסבים אתו לאמר בלבם מי הוא זה 49
 הסלח גם את-החטאים : ויאמר אל האשה נ
 אמונתך הושיעה לה לכי בשלום :
 ויהי אחרי כן ויעבר בעיר ובכפר ויקרא ח א
 ויבשר את-מלכות אלהים ושנים עשר אתו :
 ונשים מן הנרפאות מרוחות רעות ופחללים ומרנם 2
 הנקראת מגדלנה אשר יצאו ממנה שבעה שדים :
 ויוחגה אשת כוזא בן-משק-בית-הורודוס ושושנה 3
 ורבות אחרות אשר שרתו לו מקנגנן : ב
 ויהי אתו קהל רב ויבאו אליו מן העיר 4
 וידבר במשל : הורע יצא לזרוע את-זרעהו
 ובורע

וּבִזְרָעוֹ נָפַל מִמֶּנּוּ אֶחָד אֶצְל הַדֶּרֶךְ וַיִּרְמָס וַעֲוָף
 6 הַשִּׁמְשׁוֹם אָכַל אֹתוֹ : וְאַחֵר נָפַל עַל הַסֶּלַע וַיַּעַל
 7 וַיִּיבֶשׂ כִּי לֹחַ לֹא הָיָה לוֹ : וְאַחֵר נָפַל בְּתוֹךְ
 8 הַקִּצְצִים וַיַּעֲלוּ הַקִּצְצִים עִמּוֹ וַיַּחֲבִקוּ אֹתוֹ : וְאַחֵר נָפַל
 עַל אֶרֶץ טוֹבָה וַיַּעַל וַיַּעַשׂ פְּרִי מְאֹד שְׁעָרִים
 וַיְבַדְּבְרוּ אֶת-אֱלֹהֵי קַרְא לְאִשְׁרֵי לוֹ אֲזֻנִים לְשִׁמְעַ
 9 וַיִּשְׁמַע : פ וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ תַלְמִידָיו
 י לֵאמֹר מָה הַמִּשְׁלַל הַזֶּה : וַיֹּאמֶר נָתַן לְכֶם לְדַעַת
 סוּד מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּלְנִשְׁאָרִים בְּמִשְׁלִים לְמַעַן
 רְאוּ לֹא יֵרְאוּ וַיִּשְׁמַע לֹא יִבִּינוּ : פ
 11 וְזֶה הַמִּשְׁלַל הַזֶּה דִּבֶּר אֱלֹהִים הוּא :
 12 וְאִשְׁרֵי אֶצְל הַדֶּרֶךְ הִמָּה הַשִּׁמְעִים וְהַשִּׁטְן יִבּוֹא
 13 וַיִּשָּׂא אֶת-הַדְּבָר מִלִּבָּם כִּי וַאֲמִינוּ וַיִּנְשְׁעוּ : וְאִשְׁרֵי
 עַל הַסֶּלַע כִּשְׁמַעֵם מִקְבָּלִים אֶת הַדְּבָר בְּשִׂמְחָה
 וְשִׂרְשׁ לֹא הָיָה לָהֶם וַאֲמִינוּ לַעַת וּבָעַת הַמָּסָה
 14 יִסּוּרוּ : וְאִשְׁרֵי נָפַל בְּתוֹךְ הַקִּצְצִים הִמָּה הַשִּׁמְעִים
 וְהַלְכִים וַיַּחֲבִקוּם בְּדַאגוֹת וּבַעֲשָׂר וּבַעֲדָן הַחַיִּים וְלֹא
 טוֹיַעְשׂוּ פְרִי תְמִים : וְאִשְׁרֵי עַל אֶרֶץ טוֹבָה הִמָּה
 הַשִּׁמְעִים אֶת-הַדְּבָר בְּלֵב יִשְׂרָאֵל וְטוֹב וְאַחֲזִיזִים בּוֹ
 וַעֲשִׂים פְּרִי בְּתִקְוָה : פ
 16 אִין אִישׁ הַמַּעֲלָה אֶת-הַנֵּר יִכַּסְּהוּ בְּכַלִּי
 או יִשׁוּם אֹתוֹ מִתַּחַת לְמִטָּה כִּי אִם-עַל הַמְּנֹרָה
 17 וַיִּשְׁמָהוּ לְמַעַן יֵרְאוּ הַבָּאִים אֶת-הָאוֹר : כִּי אִין
 מְבַסָּה אִשְׁרֵי לֹא יִגְלָה וְאִין נִסְתָּר אִשְׁרֵי לֹא-
 18 יִודַע וְיִגְלָה : לְכֵן רְאוּ מִה-תִּשְׁמְעוּ כִּי לְאִשְׁרֵי לוֹ
 יִנָּתֵן לוֹ וְאִישׁ אִשְׁרֵי אִין לוֹ יִגְשָׂא מִמֶּנּוּ גַם אֶת-
 אִשְׁרֵי יַחֲשֹׁב לְהִיּוֹת לוֹ : פ
 19 וַיִּבְּאוּ אֵלָיו אִמּוֹ וְאַחִיו וְלֹא יָבִלּוּ לְגִשְׁת
 כ אֵלָיו בַּעֲבוּר הַקְּהָל : וַיִּגַּד לוֹ לֵאמֹר אָמָּה וְאַחִיךָ
 21 עֲמִידִים בַּחוּץ מִבְּקָשִׁים לְרְאוֹתָהּ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 אֵלֵיהֶם

לוקה CAP. 8.

אליהם אלה אמי ואחי השמעים את-דבר אלהים ויעשו אתו :

פ

22 ויהי באחד הימים נכד אל האנייה הוא
ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה מעבר לאגם
23 ונכדו : ויבאו וישן ותחד רוח סערה אל האגם
24 ויפלאו מים ויסקנו : וינשו אליו ויעירו אתו
לאמר אדני אדני נאבד ונקם ויגער ברוח
ובסערת הפנים ויחדלו ותהי שתיקה : ויאמר כה
אליהם אינה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו
איש אל רעהו מי הוא זה כי גם את-הרוחות
ואת-הפנים מצוה והמה שמעים אליו :

26 ויבאו אל ארץ פ
הגדדים אשר ממול הגליל : וכבאו אל הארץ
27 פגע בו איש אחד מן העיר לאשר היה לו שדים
זה ימים רבים ולא לבש בבגד ולא ישב בבית
28 כי אס-בקברים : וירא את-ישוע ויקרא ויפול
לפניו ויאמר בקול גדול מה-לי ולך ישוע בן-אל
עליון אל נא תציקני : כי את-הרוח הטמאה
צוה לצאת מן האיש כי פעמים רבות הטפחו
ובשך-שרות ובגת-שמים נאסר וישבר את-העבותות
ויוליכחו השד המדברה : וישאל אתו ישוע ל
לאמר מה-שמך ויאמר מחנה כי שדים רבים
באו בו : ויתחננו אליו לבלתי צותם להוריד
31 לתהום : ויהי שם עדר חזירים רבים רועים
32 על הקר ויתחננו אליו להניח להם לבוא במ
ונית להם : ויצאו השדים מן האיש ויבאו
33 בחזירים וישטף העדר במורד אל הנם ויתנקו :
34 ויראו הרועים את-אשר נהיה וינוסו ויבאו ויגידו לה
בער ובשדות : ויצאו לראות את-אשר נהיה לה
ויבאו אל ישוע וימצאו את-האיש אשר יצאו
ממנו

מִמֶּנּוּ הַשָּׂדִים יוֹשֵׁב לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ לְבוֹשׁ וּבְדַעְתּוֹ
 36 וַיִּירָאוּ : וְגַם הָרְאִים הִגִּידוּ לְהֵם אֵיכָה נִרְפָּא
 37 נֶאֱחָזוּ הַשָּׂדִים : וַיִּשְׁאַלוּ מֵאֵתוֹ כָּל־הַמּוֹן כִּפְר
 הַנְּדָרִים לְעֵבֶר מֵהֵם כִּי אֶחְזָתְמוּ וַיֵּרָאָה גְדוּלָּהּ
 38 וַיֵּרֶד אֶל הָאֵנְיָה וַיָּשָׁב : וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו הָאִישׁ
 אֲשֶׁר יָצָאוּ הַשָּׂדִים מִמֶּנּוּ לִהְיוֹת עִמּוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ
 39 יֵשׁוּעַ לֵאמֹר : שׁוּב אֶל בֵּיתְךָ וְהִגַּד אֶת־הַדְּבָרִים
 הַרְבִּים אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרָא בְּכָל־
 הָעִיר אֶת־הַדְּבָרִים הַרְבִּים אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ יֵשׁוּעַ :
 מִוְהִי בְּשׁוּב יֵשׁוּעַ וַיִּקְבְּלֵהוּ הַקָּהָל כִּי כָּל־
 מְשֻׁבְּרִים אֵלָיו : פ

41 וְהִנֵּה אִישׁ בָּא וּשְׁמוֹ יָאִיר וְהוּא הָיָה
 מִשְׁל בֵּית־הַמּוֹעֵד וַיִּפֹּל לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו
 42 לְבוֹא אֶל בֵּיתוֹ : כִּי בֵת וְיְחִידָה הָיְתָה לוֹ כִּבְת
 שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה וְהָיָא קָרְבָּה לְמוֹת וַיֵּלֶךְ
 וַיִּלְחֹץ אֵתוֹ הַקָּהָל : פ

43 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר הָיְתָה לָּהּ זִבְת דָּם שְׁתַּיִם
 עָשְׂרָה שָׁנָה וְאֲשֶׁר אִבְדָּה אֶת־כָּל־מִתְּוִתָּהּ בֵּין
 44 הַרוֹפְאִים וְלֹא יָכְלָה לְהִרְפֹּא מֵאִישׁ : בָּאָה
 מֵאַחֲרָיו וַתִּנָּע בְּצִיצֵת בְּגָדוֹ וַתַּעֲמֵד זִבְת דָּמָה
 מֵה פְתָאם : וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ מִי נָנַע בִּי וַיִּכְחָשׁוּ כָּל־

וַיֹּאמֶר פְּטוֹר וְאֲשֶׁר אֵתוֹ אֲדֹנָי הַצַּר וַיִּלְחֹץ אֶתְךָ
 46 הַקָּהָל וְאֵתָה אָמְרָת מִי נָנַע בִּי : וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ
 47 נָנַע בִּי אֶחָד כִּי יָדַעְתִּי יָצָא חוּל מֵאֵתִי : וַתֵּרָא
 הָאִשָּׁה כִּי אֵינְנָה מִתְּחַבָּאָה וַתִּבֹּא בְרַעְדָּת וַתִּפֹּל
 לְפָנָיו וַתִּגַּד לְפָנָיו כָּל־הַדָּם עַל־מָה נִנְגַעָה בּוֹ
 48 וְאֲשֶׁר נִרְפָּאָה פְתָאם : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בְּתִי חֲזָקוּ
 אֲמוּנָתְךָ נִרְפָּאָה אֶתְךָ לְכִי בְשָׁלוֹם : פ

49 וַעֲדָנוּ מְדַבֵּר וְאֶחָד בָּא מִמִּשְׁלֵל־בֵּית־
 הַמּוֹעֵד לֵאמֹר לוֹ כִּי מִתָּה בִתְךָ אֵל תִּטְרִיחַ אֶת־
 הַמְּלַמֵּד R 2

נ"א הכנסת
או התפלה

נ"א פטרוס
או כיפא

נ"א הכנסת
או התפלה

לוק ח ט CAP. 8. 9.

הַמְלַמֵּד : וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ נִינְעַן אֹתוֹ לֵאמֹר אַל נ
 תִּירָא אֶדְ הָאִמֵּן וְתִרְפָּא : וְכִבּוֹא בֵּיתָה לֹא 51
 הַנִּיחַ לְאִישׁ לְבוֹא בְּלִיתִי פֶטֶר וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנֵן וְאֵב
 וְאִם הַיְלֵדָה : וַיִּבְכּוּ כֻלָּם וַיִּתְכַּפּוּ עַל לִבְבֵיהֶם 52
 עֲלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֵל תִּבְכּוּ אֵינְנָה מֵתָה כִּי אִם יִשְׁנָה :
 וַיִּלְעָגוּ לוֹ כִּי יָדְעוּ כִּי מֵתָה : וַיּוֹצִיאֵם כֻּלָּם 53 54
 הוֹצֵא וַיֵּאחֲזוּ בְיָדָהּ וַיִּקְרָא לֵאמֹר קוּמִי נִעְרָה :
 וּתִשָּׁב רֵוְחָהּ וּתְקַם פְּתָאָם וַיֵּצֵאוּ לָתֵת לָהּ לֶאֱכֹל : נה
 וַיִּתְמַהוּ יוֹלְדֵיהָ וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לְבִלְתִּי וַיְגִידוּ לְאִישׁ אֶת- 56
 אֲשֶׁר נִהְיָה :

וַיִּקְרָא אֵל שְׁנַיִם עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיִּתֵּן ט א
 לָהֶם גְּבוּרָה וְשִׁלְטוֹן עַל-כָּל-הַיְהוּדִים וְלִרְפָּא
 הַלְוִיִּם : וַיִּשְׁלַח אֹתָם לְקַרְוֹא אֶת-מַלְכוּת 2
 הָאֱלֹהִים וְלִרְפָּא אֶת-הַחֹלִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם 3
 לֹא תִקְחוּ מֵאוּמָה לְדָרֶךְ לֹא מַטוֹת וְלֹא וְלִקְוֹט
 וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶסֶף וְלֹא שְׁתֵּי בְתִנּוֹת לְאִישׁ :
 וְהַבִּיטוּ אֲשֶׁר תִּבְאוּ בּוֹ שָׁמָּה תִּשְׁבוּ וּמִשָּׁם 4
 תֵּצְאוּ : וְאֲשֶׁר לֹא יִקְבַּל אֶתְכֶם בְּצֵאתְכֶם מִן הַ
 חֵדֶר הַהוּא תִנְעֲרוּ אֹת-הַעֲדָר מֵעַל רִגְלֵיכֶם
 לְעָדוֹת לֶחֶם : וַיֵּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּכַפְרַיִם וַיִּקְרָאוּ 5
 אֶת-הַבְּשׂוּרָה וַיִּרְפְּאוּ בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת :

וַיִּשְׁמַע הוֹרְדוֹס 7

פ

טַטְרָרְכִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נִהְיָה עֲלֵיָדוֹ וַיִּתְפָּעֵם כִּי
 אֱלֹהִים אֹמְרִים כִּי יוֹחֲנָן קָם מִן-הַמֵּתִים : וְאֵלָה כִּי 8
 נִרְאָה אֵלָיָהּ וְאֵלָה כִּי קָם נְבִיא אֶחָד מֵרֵאשִׁינִים :
 וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס נִשְׂאֲתִי אֶת-רֵאשׁ יוֹחֲנָן מֵעֲלָיו 9
 וּמִי הוּא זֶה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי עָלָיו כָּאֵלָה וַיִּבְקֹשׁ
 לְרֹאאוֹ : פ

וַיִּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיְגִידוּ לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ
 וַיִּקְחֵם וַיִּלְךְ לְבֵרוֹ אֵל הַמְּדַבֵּר לְעִיר הַנְּקֻרָא
 בֵּית

11 בַּיַּת-צִיּוֹן : וַיַּדַּע הַקֹּהֵל וַיִּלְדוּ אַחֲרָיו וַיִּקְבְּלוּ
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת אֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֶת-אִשָּׁר
חָסְרוּ רַפּוּאָה :

פ

12 וַיֵּשֶׁב שָׁנִים עָשָׂר כְּגִטּוֹת הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שְׁלַח אֶת-הַקֹּהֵל וַיִּלְכוּ אֶל הַכֹּפְרִים וְהַשְׂדוֹת
מִסְבִּיב לְלוֹן וְלַמְצוּא צָדָה כִּי פֹה בַמִּדְבָּר אֲנַחְנוּ :
13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ לָחֶם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ אִין לָנוּ
יֹתֵר כִּי אִם-חֶמֶשׁ כִּפְרוֹת לָחֶם וּשְׁנֵי דָגִים בְּיָדֵינוּ
14 אִם גִּלְדָּ וַנִּקְנֶה אֶקֶל לְכָל-הָעָם הַזֶּה : כִּי
כַחֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ הָיוּ וַיֹּאמֶר אֵל תִּלְמִידָיו
טו הוֹשִׁיבוּם עֵדָה עֵדָה חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים : וַיַּעֲשׂוּ
16 כֵן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת-כָּלם : וַיִּקַּח אֶת-חֶמֶשׁ כִּפְרוֹת
לָחֶם וְאֶת-שְׁנֵי-דָגִים וַיַּבִּט אֶל הַשָּׁמַיִם וַיְבָרְכֵם
וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לַתְּלָמִידִים לֶשְׂוֹם לִפְנֵי הַקֹּהֵל :
17 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ כָלם וַיֵּשְׂאוּ מִן הַפִּתִּים הַנִּפְתָּרִים
שָׁנִים עָשָׂר הֲדוּרִים :

פ

18 וַהֲיִי כְאִשָּׁר הַתְּפִלָּל לְבַדּוֹ וַיְהִי אֵתוֹ
תִּלְמִידָיו וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר מִי יֹאמְרוּ הַקֹּהֵל כִּי

נ"א הַמִּרְחָץ
אוֹ הַמַּשְׁכָּל

19 אָנֹכִי : וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַבַּפְּטִסְטָ וְאַלְהָה
אֲלֵיהֶוּ וְאַלְהָה כִּי קָם-נָבִיא אַחַד מֵרֵאשִׁימִים :
כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מִי תֹאמְרוּ כִּי אָנֹכִי וַיַּעַן

נ"א פִּטְרוֹס
אוֹ כִּיפָא

21 פִּטְרֹס וַיֹּאמֶר מֹשִׁיחַ אֱלֹהִים : וַיַּנְעֵר בָּם וַיִּצְוֶה
אֹתָם לְבַלְתֵּי וַיְגִידוּ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה לְכָל-אִישׁ :
22 וַיֹּאמֶר עֲנֹת וְעֵנָה בְּ-אָדָם הַרְבֵּה וַיִּמָּאֵס מִזִּמְנֵינִים
מֵרֵאשִׁי הַכֹּהֲנִים וּמִסוֹפְרִים וַיִּקְרַג וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
23 יָקוּם : וַיֹּאמֶר אֵל

פ

כָּלם כֹּל אִשָּׁר יֵאבֶה לְלַקֵּת אַחֲרָי וּמָאֵס אֶת-

נ"א צְלִיבָתוֹ

24 נַפְשׁוֹ וַיֵּשֶׂא אֶת-עֵצוֹ יוֹם יוֹם וַיִּלְדוּ אַחֲרָי : כִּי
אִישׁ אִישׁ אִשָּׁר יֵאבֶה לְחַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ יֵאבְדֶנָּה
וְאִישׁ אִישׁ אִשָּׁר יֵאבֵד אֶת-נַפְשׁוֹ לְמַעַנִּי הוּא
יִצִּילָנָה

לוק ט CAP. 9.

יצילנה : כי מה-יועיל לאיש אם ירכוש את- כה
 כל-הארץ וישחית אתו או יאבד את-נפשו ;
 26 כי איש איש אשר יבוש ממני ומדברי בן-אדם
 יבוש ממנו בבאו בכבודו ובכבוד אביו ומלאכים
 הקדושים : ואמנה אני אמר לכם יש עמדים
 27 פה אשר לא יטעמו את-המנות עד כי יראו
 את-מלכות האלהים : פ

ויהי בשמנת ימים אחרי הדברים האלה
 ויבא את-פטר ואת-יוחנן ואת-יעקב ויעל אל
 29 הקר להתפלל : ויהי בהתפללו וישנה את-
 מראהו ולבושו לבן פברק : והנה שני אנשים ל
 משה ואלהו דברו אתו : ויראו בכבוד וידברו
 31 על לבתו העתיד למלאת בירושלם : וירדמו
 32 פטר ואשר אתו ויקצו ויראו את-כבודו ואת-
 שני אנשים נצבים עליו : ויהי בהפרדם ממנו
 ויאמר פטר אל ישוע אדני טוב לנו להיות פה
 ונעשה שלש סבות לה אחת ולמשה אחת ולאליהו
 אחת בל ידע מה-דבר : עדנו מדבר את-אלה
 34 ויהי עגון בא ויסבד עליהם ויראו בבאם בעגון :

ב' א פטרוס
 או כיפא

ויהי קול מן העגון לאמר זה-בני הנידוד אליו לה
 תשמעון : ובהיות הקול נמצא ישוע לבדו
 36 ויחשו ולא הגידו לאיש בימים ההם את אשר
 ראו : פ ויהי ממחרת
 37 בדתם מן הקר ויפגעו בו קהל-רב : והנה
 אחד מן הקהל קרא לאמר אנא מלמד הבט
 לבני כי בן-יחידי הוא : והנה רות לקח אתו
 39 ופתאם הוא צועק ותשאח אתו עד-כי יקצוף
 ותקש לצאת ממנו ותדצץ אתו : ואשאל מאת
 40 תלמידי להוציא אתה ולא יכלו : ויען ישוע
 41 ויאמר דור סורר ועקש עד מתי אהיה עמכם
 ואשא

ב' א פטרוס
 או כיפא

42 וְאִשָּׁא לָכֶם הִבָּא אֶת־בִּגְדֵי הַלֵּם : וְעִנְנוּ בָּא
 וַיִּקְרַע אֹתוֹ חֵשֶׁד וַיִּגְעַר יֵשׁוּעַ בְּרוּחַ טְמֵאָה וַיִּרְפֹּא
 אֶת־הַיֵּלֶד וַיִּתְּנֵהוּ אֶל אָבִיו : פ
 43 וַיִּתְּמָהוּ כָּלֶם עַל תַּפְאֶרֶת אֱלֹהִים וַיִּתְּמָהוּ
 כָּלֶם עַל כָּל־אִשָּׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו :
 44 שִׁימוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנוֹכֶם כִּי בֶן־אָדָם
 מֵה עֵתִיד לְהִסָּגֵר בְּיַדֵי אֲנָשִׁים : וְלֹא הִבִּינוּ אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּסְתֵּר מֵהֶם לְבַלְתִּי יֵדְעוּ אֹתוֹ
 46 וַיִּירָאוּ מִשָּׂאֵל לוֹ עַל הַדְּבָר הַזֶּה : וַתִּבְּא בְּקִרְבָּם
 47 מִחֻשְׁבָּה מִי וַיְהִי גְדוֹל בָּהֶם : וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ אֶת־
 מַחְשַׁבְתָּם לְבָם וַיִּקַּח אֶת־יֵלֶד וַיַּעֲמִידֵהוּ עֲלָיו :
 48 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְבֹּל אֶת־יֵלֶד
 הַזֶּה בְּשֵׁמִי וַיִּקְבְּלֵהוּ וַיִּקְבְּלֵהוּ יִקְבַּל אֶת־שַׁלְחִי
 כִּי הַקָּטָן בְּכִלְכֶם גְּדוֹל וַיְהִי : פ
 49 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רָאִינוּ אֶחָד הַמּוֹצִיא
 שְׂדֵים בְּשֵׁמֶךָ וַנִּקְלָא אֹתוֹ כִּי לֹא הֵלֵךְ עִמָּנוּ :
 נ וַיֹּאמֶר אֲלָיו יֵשׁוּעַ אֵל תִּבְּלָאוּ אֹתוֹ כִּי אֶת־אֲשֶׁר
 51 אֵינָנו עֲלִינוּ אֶתְּנוּ הוּא : וַיְהִי בְּמִלֵּאת וְמִי
 52 הֶעֱלָתוֹ וַיִּשָּׂם אֶת־פָּנָיו לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיִם : וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים לְפָנָיו וַיִּלְכוּ וַיִּבְּאוּ אֶל כְּפָר אֲשֶׁר לְשִׁמְרוֹנִים
 53 לְהִכֵּן לוֹ : וְלֹא קִבְּלוּהוּ כִּי פָּנָיו הָיוּ לַעֲלוֹת
 54 יְרוּשָׁלַיִם : וַיִּירָאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחָנָן תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
 אֲדֹנָי הַתְּאֻבָּרָה וַנִּצְוָה לָרֶדֶת אִישׁ מִן הַשָּׁמַיִם
 נה וּלְכַלּוֹתֵם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם : וַיִּפְּן וַיִּגְעַר בָּם
 56 וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעַתֶּם לְרוּחַ מִי אַתֶּם : כִּי לֹא בָּא
 בֶן־אָדָם לְאַבֵּד אֶת־נַפְשׁוֹת אֲנָשִׁים כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ
 וַיִּלְכוּ אֶל כְּפָר אַחֵר : פ
 57 וַיְהִי בְּלִכְתָּם בְּכַרְדַּי וַיֹּאמֶר אֲלָיו אֶחָד אֶלֶף
 58 אַחֲרֵיךָ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ : וַיֹּאמֶר אֲלָיו יֵשׁוּעַ
 לְשׁוֹעֲלִים חָרִים וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם קָנִים וּלְבֶן־אָדָם
 אֵין

לוק ט י CAP. 9. 10.

אין לו באשר לשום את-ראשו : ויאמר אל⁵⁹
אחר לך אחרי ויאמר אדני הניחה-לי בראשנה
ללקח ולקבר את-אבי : ויאמר אליו ישוע עזב
למתיים לקבר את-מתייהם ואתה לך וקרוא
את-מלכות אלהים : ויאמר גם אחר אלך⁶¹
אחריך אדני אך הניחה-לי בראשנה לנשק את-
אשר בביתי : ויאמר אליו ישוע אין איש אשר⁶²
ישלח ידו במחרשת ופנה לאחור ויצא למלכות
אלהים :

ואחרי הדברים האלה בחר אדני גם שבעים י א
אחרים וישלח אתם שנים שנים לפניו אל-כל-עיר
ומקום אשר יבוא שמה : ויאמר אליהם הקציר²
רב והפעלים מעטים לכן העתירו לאדון הקציר
לשלח פעלים לקצירו : לכו הנני שלח אתכם³
בקבשים בתוך ואבים : אל תשאנו צרור ונלקוט⁴
ונעלים ואל תשאלו לאיש לשלום בדרך : וכל-ה
בית אשר תבאו בו אמרו בראשנה שלום לבית
הזה : ואם יהיה-שם בן-השלום ונות שלמכם⁶
עליו ואם לא ישוב אליכם : וישבו בבית ההוא⁷
אכלו ושתו את-אשר עמיהם כי הפעל שנה
לשקרו אל תעברו מבית לבית : וכל-עיר אשר⁸
תבאו בה ויקבלו אתכם אכלו את-אשר יושם
לפניכם : ורפאו את-החולים אשר בה ואמרו⁹
אליהם קרבה מלכות אלהים אליכם : וכל-י
עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם בצאתכם
אל רחבתי תאמרו : גם את-עפר עירכם¹¹
הדובק בגו נמחה עליכם ודעו זאת כי קרבה
מלכות אלהים אליכם : ואני אמר לכם כי ביום¹²
ההוא ישא לסדום מער ההיא : פ
אוי לך כרזון אוי לך בית-צנדה כי אם-¹³
הגבורות

הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר הָיוּ בְּכֶם תִּהְיֶינָה בְּצוֹר וְצִידוֹן
 14 כְּבָר שָׁבוּ בְּשֵׁבֶת בְּשֵׁק נֶאֱפָר : וַיֵּשֶׁא לְצוֹר
 15 וּלְצִידוֹן מִכֶּם בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט : וְאַתָּה כְּפָר־נְחוּם
 16 אֲשֶׁר עַד הַשָּׁמַיִם רוֹמֵמֶת תּוֹרַד שְׂאוּלָה : הַשְּׁמַע
 אֲלֵיכֶם וַיִּשְׁמַע אֵלַי וְהַבְּגַד בְּכֶם וּבְגַד־בִּי וְהַבְּגַד
 בִּי וּבְגַד בְּשִׁלְחִי : פ

17 וַיֵּשְׁבוּ הַשְּׁבָעִים בְּשִׂמְחָה לֵאמֹר גַּם
 18 הַשָּׂדִים תִּחְתַּיְנוּ בְּשִׁמְךָ אֲדֹנָי : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 19 רְאִיתִי אֶת־הַשָּׁטָן נֹפֵל מִן הַשָּׁמַיִם כְּבָרְךָ : הַנְּנוּ
 נָתַן לְכֶם שְׁלֹטוֹן לְרִמּוֹס עַל־הַנְּחָשִׁים וְהַעֲקָרִים
 וְעַל־כָּל־גְּבוּרַת הָאָדָם וְלֹא יִרַע לְכֶם דְּבָר :
 כ וּבִזְאוֹת אֵל תִּשְׁמְחוּ בְּאֲשֶׁר הָרוּחוֹת תִּחְתַּיְכֶם כִּי
 אִם־שִׂמְחוּ עַל שְׂמוֹתֵיכֶם הַכְּתוּבִים בְּשָׁמַיִם :

פ בַּעֲת הַהִיא נִ"א כְּשַׁעַת

21 כֹּל יֵשׁוּעַ בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אוֹדֶךָ אָבִי אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת־אֱלֹהִים מִחַכְמַיִם וּנְבִיִּים
 וַתַּגֵּל אֶתְּם לְעוֹלָלִים כֹּן אָבִי כִי כֹן דָּצוֹן לְפָנֶיךָ :
 22 כֹּל נָתַן לִי מֵאָבִי וְאִין יוֹדַע אֶת־הַבֶּן מִי הוּא
 כִּי אִם־הָאָב וְאֶת־הָאָב מִי הוּא כִּי אִם־הַבֶּן וְאֲשֶׁר
 יֹאבֶה הַבֶּן לַגְּלוֹת לוֹ : פ

23 וַיִּפֹּן אֶל הַתְּלָמִידִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 לְבַדִּים אֲשֶׁרֵי הָעֵינַם הִרְאִים אֶת־אֲשֶׁר אַתֶּם
 24 רֹאִים : כִּי אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי נְבִיאִים וּמַלְכִים
 רַבִּים אָבוּ לִרְאוֹת אֶת־אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וְלֹא רָאוּ
 וְלִשְׁמַע אֶת־אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁמְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ :

כח פ וְהִנֵּה יוֹעֵץ
 אַחַד קָם וַיִּנְסְהוּ לֵאמֹר מְלַמֵּד מָה אַעֲשֶׂה לְרִשְׁתְּ
 26 חַיֵּי עוֹלָמִים : וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־כְּתוּב בַּתּוֹרָה
 27 אֵיבָה קְרִאתָ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וְאַהֲבַת אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ
 וּבְכָל־יָת

ובכל-בינתך ולרעה כמות : ויאמר אליו היטב 28
 ענית עשה זאת ותחיה : ויאברה להצטרך 29
 ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי : ויען ישוע ל
 ויאמר איש אחד ירד מירושלם ליריחו ויפל
 בידי הפרצים ויפשיטו אתו ויכו אתו וילכו
 ויעזבו אתו כמת : וירד כהן אחד במקרה 31
 בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מנגרו : ויהי גם 32
 לוי אחד במקום ההוא ויבא וירא ויעבר מנגרו :
 וילך שומרגי אחד ויבא אליו וירא אתו ויכמרו 33
 רחמיו : ויגש ויחבש את-פצעיו ויצק כס שמן 34
 ויון וירפיהו על בהמתו ויביאהו אל המלון
 וישם את-עיניו עליו : ובצאתו בבקר הוציא לה
 שני דיגרים ויתן לבעל המלון ויאמר אליו שום
 את-עיניך עליו וכל-אשר תותר להוציא בשובי
 אשלם לך : ואת-מי משלשת אלה תחשב 36
 לרעה הנפל בידי הפרצים : ויאמר את-זה 37
 אשר עשה לו חסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה
 כמו כן : פ ויהי בלכתם 38
 ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתה
 קבלה אתו אל ביתה : ולה אחות הנקראת 39
 מרים והיא ישבת לרגלי ישוע ושמעת את-
 דברו : ותדאג-מרתה על רב עבודה ותחצב
 עליו ותאמר הלא תדאג אדני כי עזבתני אחותי
 לשרת לבדי לכן אמור אליה להגשא לי : ויען 41
 ישוע ויאמר אליה מרתה מרתה דאנת ותהמי
 מרבנות : אך אחת חסרה ומרים בתרה בחלק 42
 טוב אשר לא ונשא ממנח :
 ויהי במקום אחד בהיותו מתפלל יא א
 ויחדל ויאמר אליו אחד מתלמידיו למדנו אדני
 להתפלל כאשר עשה גם יוחנן לתלמידיו :
 ויאמר

2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּהַתְּפַלְלְכֶם אָמְרוּ אֲבִינוּ אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ תֵּבֵא מַלְכוּתְךָ וְהִי רְצוֹנְךָ
 3 כְּבַשְׁמַיִם כְּבָאָרֶץ : תֵּן לָנוּ יוֹם יוֹם לֶחֶם
 4 חֲקֵנוּ : וְסַלַח לָנוּ אֶת-חַטָּאתֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ סֹלְחִים
 לְכָל-חֹבֵינוּ וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לְמִסָּה אֵדָה הַצִּילָנוּ
 ה מֵרָע : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי מִקִּרְבְּכֶם אֲשֶׁר לוֹ
 רֵעָה וּבָא אֵלָיו בְּחֵצֵת הַלֵּילָה וַאֲמַר אֵלָיו רֵעִי
 6 חֲלוּהָ לִי שְׁלֹשׁ כְּבָרוֹת לֶחֶם : פִּי בָּא אֵלַי רֵעִי
 7 מֵהֶרֶד וְאִין לִי מֵאוּמָה לְשׁוּם לִפְנָיו : וְהוּא
 מִבֵּית יַעֲנָה וַיֹּאמֶר אֵל תִּלְאַנִּי הַדָּלֵת סְנוּכְרָה
 עִמָּה וַיִּלְדִּי עִמִּי בְּמִטָּה לֹא אוֹכֵל לְקוֹם וְלִתֵּת
 9 לָךְ : אָנֹכִי אָמַר לְכֶם הֵאָף לֹא יָקוּם וַיִּתֵּן לוֹ עַל
 פִּי רֵעָהוּ הוּא אֵדָה עַל פְּצִירָתוֹ יָקוּם וַיִּתֵּן לוֹ כָּל-
 9 מִתְּסוּרוֹ : וְאָנֹכִי אָמַר לְכֶם שְׂאֵלוּ וַיִּתֵּן לְכֶם
 10 בְּקִשְׁוֹ וְתִמְצָאוּ דָּבָקוּ וַיִּפְתַּח לְכֶם : פִּי כָל-הַשָּׂאֵל
 11 יִקַּח וְהַמְּבַקֵּשׁ יִמְצָא וְהַדֹּבֵק יִפְתַּח לוֹ : פִּי מִי
 הָאֵב בְּקִרְבְּכֶם אֲשֶׁר בְּנֹו יִשְׂאֵל לֶחֶם הֵיטֵן לוֹ אֶבֶן
 12 וְאִם דָּג הֵיטֵן לוֹ כֹּחַשׁ תַּחַת דָּג : אוֹ אִם
 13 יִשְׂאֵל בִּיצָה הֵיטֵן לוֹ עֶקֶב : לָכֵן אִם אַתֶּם
 הַרְעִים יָדַעִים לִתֵּת מִמְּנוֹת טוֹבוֹת לְבָנֵיכֶם אֵף
 פִּי הָאֵב אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם יִתֵּן אֶת-דְּרוֹת הַקֹּדֶשׁ
 14 לְשֹׂאֵלוֹ : פ וַיּוֹצֵא שֶׁד
 אֶחָד וְהוּא אֵלִים וַיְהִי כְּאֲשֶׁר יָצָא הַשֶּׁד וַיְדַבֵּר
 טו הָאֵלִים וַיִּתְמָה הַקָּהֵל : וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁים מֵהֶם
 כְּבַעַל זָבוּב שֶׁר הַשָּׂדִים מוֹצִיא אֶת-הַשָּׂדִים :
 16 וְאַחֲרֵיכֶם גָּסוּ וַיִּשְׂאֵלוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן הַשָּׁמַיִם :
 17 וַיַּדַּע אֶת-מַחְשַׁבְתֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל-מַלְכוּת
 חֲלוּקָה עֲלֶיהָ תִשְׁמַם וּבֵית חֲלוּקָה עַל בֵּית וְפֹל :
 18 וְאִם הַשָּׂטָן חֲלוּקָה עָלָיו אֵיכָה תִּקוּם מַלְכוּתוֹ כִּי
 19 אֲמַרְתֶּם פִּי כְּבַעַל זָבוּב הוֹצֵאתִי שָׂדִים : וְאִם
 אֲנִי

לוק יא CAP. II.

אני מוציא את השדים בבעל-זבוב בניכם במי
מוציאים על בן המה יהיו שפטיכם : ואם אני כ
מוציא את השדים באצבע אלהים בוא באה
מלכות אלהים אליכם : אם גבור חלוץ ישמר 21
את היכלו בשלום יהי קנינו : ואם יבא עליו 22
גבור ממנו וינצחהו ישא ממנו את כל נשקו
אשר בטח בו ויחלק את שללו : אשר איננו 23
אתי עלי הוא ואשר איננו מאסף אתי מפני :
בצאת רוח טמאה מאיש תעבר בציות לבקש 24
מנוחה ולא תמצאנה ואמרה אשוב אל ביתי
אשר יצאתי משם : וכבאה מצאה אתו מטאטא כה
ומפאר : אז תלך ותקח שבע רוחות אחרות 25
רעות ממנה ותבאנה ותשבנה שמה ואחרית
האיש ההוא רעה מראשיתו : פ
ויהי בדברו את אלה ותשא אשה אחת 27
מתוך הקהל את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן
אשר נשאך והשדים אשר נקת מהם : ויאמר 28
אף כי אשרי השמעים את דברי אלהים וישמרו
אתו : פ ויקבץ אליו הקהל 29
ויחל לדבר זה דור רע אות הוא מבקש ולא
תנתן לו אות כי אם אות יונה הנביא : כי כמו ל
יונה הנה לאות לאנשי נינוה כן יהיה בן-אדם
לדור הזה : מלכת תימן תקום במשפט עם 31
אנשי הדור הזה ותרשיעם כי באה מקצה-ארץ
לשמע את-הקמת שלמה והנה בה גדול משלמה :
אנשי נינוה יקמו במשפט עם הדור הזה 32
ונרשיעו כי שבו בקריאת יונה והנה בה גדול
מיונה : ואין איש המעלה את-הנר משים אתו 33
במסמר ולא מתחת לסאה כי אם על הפנונה
לראות הבאים את-האור : נר הגו העין לבן 34
אם

אם עינך תמימה כל-גוף יהיה מאור ואם רעה
 לה היא כל-גוף יהיה חשך : לכן ראה לכל היות
 36 האור אשר בך חשך : לכן אם כל-גוף מאור
 ולא לו חלק בחשך מאור יהיה בלו כגד המאיר
 לך בנגהו :

פ

37 ובדברו שאל ממנו פרוש אחד לאכל
 38 עמו ויבא וישב : וירא הפרוש ניתמה על פי לא
 39 רחץ בראשנה טרם יאכל : ויאמר אליו אדני
 עתה אתם הפרושים טהרתם את-הכוס ואת-
 מ-הקערה מחוץ ומבית מלאים עשק ועל : אנלים
 הלא הוא אשר עשה את-אשר מחוץ עשה גם
 41 הוא את-אשר מבית : אך עשו חסד מאשר
 42 לכם והגה כל טהורים המה לכם : ואזי לכם
 פרושים פי עשרתם את-אידואסם ואת-פינגי
 ואת-כל-עשב ועברתם על-המשפט ועל-אהבת
 אלהים לכם לעשות את-אלה ואת-אלה אל
 43 תעזבו : אזי לכם פרושים פי אהבתם את-

נ"א הכנסת
 או התפלה

המושב הראשון בבתי-המועדים ושאל לשלום
 44 בשוקים : אזי לכם סופרים ופרושים התנפים פי
 כקברים צפונים אתם ואנשים חלכים עליהם
 מה ואינם ידעים : וישן אחד מן היעצים ויאמר
 אליו מלמד בדברך את-אלה חרפת גם לנו :
 46 ויאמר אזי גם לכם היעצים פי נשאתם על
 אנשים משאורת קשות מהסתבל ואתם לא תגעו
 47 את-המשאות במעט באחת אצבעותיכם : אזי
 לכם פי בניתם את-קברי הנביאים ואבותיכם
 48 הרגו אתם : אמנה העדתם פי רציתם במעשי
 אבותיכם פי הרוג הרגו אתם ואתם בניתם
 49 את-קבריהם : על-כן חכמת אלהים אמרת אשלח
 אליהם נביאים ומלאכים ומהם והרגו וירדפו :
 להדרש

להדרש מן הדור הזה דם כל-הנביאים אשר נ
 נשפך מיסוד ארץ : מדם הכל עד דם זכריהו 51
 אשר נאבד בין המזבח ובין הבית אמנה אני
 אמר לכם מדור זה ידרש : אוי לכם יעצים פי 52
 נשאתם את-מפתח הדעת אתם לא באתם בה
 ותבלאו את-הבאים בה : וידבר אליהם את- 53
 אלה ויחלו הסופרים והפרושים לרוב בו מאד
 ולהקציפו לדבר על דברים רבים : ויארכו לו 54
 ויבקשו לצוד מאומה מפיו להלשין אתו :

ובהקהל רבבות קהל ער-פי ירמסו איש וב א
 את-רעהו החל לדבר אל תלמידיו בראשונה
 השמרו לכם מחמץ הפרושים וזה חנפה : ואין 2
 מקסרה אשר לא יגלה ונסתר אשר לא יודע :
 לכן את-אשר דברתם בחשך ישמע באור ואת- 3
 אשר דברתם באור בחדרים יקרא על הנגות :
 ואני אמר לכם רעי אל תיראו מהרגים את-הגו 4
 ואחר-י-כן אין בגדם לעשות עוד : והוריתי ה
 אתכם את-אשר תיראון אתו תיראו לאשר לו
 שלטון להשליך לגיהנם אחרי הרגו כן אני אמר
 לכם אתו תיראון : הלא חמש צפרים נמכרות 6
 בשני אסרים ואחרת מהן לא תשכה מלפני
 אלהים : וגם שערות ראשכם כלן נמנות לכן 7
 אל תיראו יקרים אתם מצפרים רבות : ואני 8
 אמר לכם איש איש אשר יודני לפני אנשים גם
 אתו יודה בן-אדם לפני מלאכי אלהים : ואשר 9
 יכחשני לפני אנשים יכחש לפני מלאכי אלהים :
 ואיש איש אשר ידבר דבר על בן-אדם ויסלחי
 לו ומגדף את-רוח הקדש לא יסלח לו :
 וכאשר יביאו אתכם אל בתי-המועדים וראשים 11
 ושלטונים לא תדאגו איך ובמה תנקו או מה-
 תדברו

ג'א הכנסת
 ו'א התפלה

12 תדברו : כי רוח הקדש ילמדכם בעת ההיא כ"א בשעה

מה-תדברו : פ

13 ויאמר אליו אחד מן הקהל מלמד אמר

14 אל אחי לחלק עמי את-הירשה : ויאמר אליו

טו מי שמני לאיש שופט או מחלק עליכם : ויאמר

אליהם ראו והשקרו מבצע פי לא במותר קנון

16 האיש חיים : וידבר אליהם משל לאמר ארץ

17 איש עשיר עשתה פרי לרב : ויאמר בלבו מה

אעשה כי מקום אין לי לאסוף את-פריי שמה :

18 ויאמר זאת אעשה אחרים את-אסמי וגדולים

מהם אבנה ושמה אאסוף את-כל-התנובותי

19 ורכושי : ולנפשי אמר צברת נפשי רכוש רב

כ זה שנים רבות נחתי אכלי שתי ושיושי : ויאמר

אליו אלהים אויל בלילה הזה ישאלו את-נפשך

21 ממה ולמי אלה אשר הכינות : בן המאצר אוצר

לנפשו ואיננו עשיר לאלהים : פ

22 ויאמר אל תלמדיו על-כן אני אמר לכם

לא תדאגו לנפשכם מה-תאכלו ולגופכם מה-

23 תלבשו : הנפש יותר מאכל היא והגו ממלבוש :

24 ראו בערבים כי לא יזרעו ולא יקצרו ולא להם

חדר ואסם ואלהים מאכילם אף כי יקרים אתם

כה מעוף : ומי בקרבכם יוכל להוסיף על קמתו

25 אמרה אחת בדאגתו : לכן אם לא יכלתם

27 לקטן למה תדאגו על הנשאר : ראו בשושנים

איכה יגדלו אינם עמלים ואינם טוים ואני אמר

לכם כי שלמה בכל-הדרו לא לבש פאתד מאלה :

28 ואם ככה יכסה אלהים את-העשב אשר היום

בשדה ומחר ישלך בתנור אף כי יכסה אתכם

29 קטני האמונה : ולא תבקשו מה-תאכלו ומה-

ל תשתו ולא תסערו : כי את-כל-אלה גווי הארץ

מבקשים

לוק יב CAP. 12.

מבקשים ואביכם יודע כי מחסרו אלה : ואת- 31
מלכות אלהים תבקשו וכל-אלה ווספו לכם :
אל תיראו הצאן כי רצה אביכם לתת לכם 32
את-המלכות : פ

מכרו את-אשר לכם ועשו חסד עשו 33
לכם צדורות אשר לא יבלו אוצר בשמים אשר
לא נאפס אשר לא יקרב שמה הנגב והאכל לא
ישחית : פי באשר אצרכם שמה יהיה גם 34
לבבכם : פ

מתניכם חנוכיים יהיו ונרות יעלו : לה
ואתם תדמו לאנשים המתנים לאדנים למתי 35
ישוב מן החתונה לפתוח לו פתאום בבואו
ובדפקו : אשרי העבדים האלה אשר ומצאם 37
אדנים שקדים בבאו אמנם אני אמר לכם פי
יחגר והסב אתם במסבה ובא ושרת להם : ואם 38
יבא באשמרה שנית או באשמרה שלישית ובא
וימצא בן אשרי העבדים האלה : ודעו זאת פי 39
אם-יודע אדון הבית את-העת אשר יבא בן
הנגב ישקד ולא נתנו לחתור את-ביתו : לכן מ
גם אתם תהיו נכונים פי יבא בן-אדם בעת
אשר לא תחשבו : פ

ג' א השעה
א' כיכא

ויאמר אליו פטר אדני הלנו אמרת את- 41
המשל הזה או גם לכלם : ויאמר אדני ומי 42
בן-משק נאמן ונבון אשר נפקידהו אדניו על
בני ביתו לכלכל אתם בעתו : אשרי העבד 43
אשר ומצאהו אדניו בבאו לעשות בן : אמנה 44
אני אמר לכם פי נפקידהו על-כל-קנינו :
ואם יאמר העבד שהוא בלבו אדני בשש מבוא מה
והחל להכות את-העבדים ואת-השפחות ולאכל
ולשתות ולשפור : ובא אדון העבד ההוא 46
ביום

ג' א פטר
א' כיכא

ביום אשר לא ישבר אליו ובעת אשר לא ידע^{ג"א ובשעה} וינתח אתו וישים את-חלקו עם הסררים :
47 והעבד ההוא הידע את-רצון אדניו ולא יכין
48 ולא יעשה כרצונו יפה לרב : ואשר לא ידע
ועשה את-אשר שוה למכות יפה מעט ולאשר
נתן רב תבקש ממנו רב ולאשר הושם הרבה
וישאלו ממנו יותר : פ

49 באתי להשליך אש על-הארץ ומה אביתי
ג אם כבר העלה : ולי בפטיסקמה להכפטו בה
51 ומה-צור לי עד-כי תכלה : האם תחשבו כי
באתי לתת שלום בארץ לא אני אמר לכם כי
52 אם-לחלק : מעתה חמשה בבית אחד יהיו
חלוקים שלשה על-שנים ושנים על-שלשה :
53 האב יחלק על-הבן והבן על-האב האם על-
הבת והבת על-האם החמות על-פלתה והפלה
על-חמותה : פ

54 ויאמר אל הקהל בראותכם עלות הענן
ממערב תאמרו פתאם יבא שער ויהי כן :
נה ואם רוח הנגבה נשבת הם יהיה תאמרו ויהי
56 כן : חנפים וכלתם לבחון את-פני הארץ
והשמים ואיד לא בחנתם את-העת הזאת :
57 ולמה לא תשפטו צדק גם עליכם : פ
58 כי תלד עם מריבה אל השר עשה זאת
להנצל ממנו בהרד פו ומשך אתה אל השפט
והשפט יסגרה אל הנגש והנגש ישליכה אל
59 המשמר : אני אמר לך לא תצא משם עד-
כי תשלם את-הרבוץ האחרון :

א יג ויהיו אתו אנשים בעת ההיא וישבו
לו דבר על הגלילים אשר התערב פלטוס את-
2 דמם עם קרבנותיהם : ויען ישוע ויאמר אליהם
האם יט T

ג"א טכילה
להטבל
או רחיצה
להרחץ

לוק יג. CAP. 18.

האם תחשבו כי הגלילים האלה היו חטאים
מפל-הגלילים על פי ענו כאלה : אני אמר לכם 3
לא ואם לא תשובו תאבדו כלכם כמו כן :
האם תחשבו שמגד עשר אלה אשר נפל 4
עליהם המגדל בשלח ויהרגם היו אשמים מפל-
אנשים הישבים בירושלם : אני אמר לכם לא ה
ואם לא תשובו תאבדו כלכם כמו כן : פ
וידבר את-המשל הזה איש נטע תאנה 6
בכרמו ובא ויבקש בה פרי ולא מצא : ויאמר 7
אל הכרם הנה באתי וזה שלש שנים לבקש
פרי בתאנה הזאת ולא מצאתי כרות אתה
למה-תעשה את-הארץ לאין מועיל : ויען 8
ויאמר אליו הניחה לה גם בשנה הזאת אדני
עד-כי אחפר סביבתיה ואשליך צאה עליה :
ואם תעשה פרי ואם לא תכרת אתה לעתיד : 9
וילמד באחד מבית-י פ
המועדים בשבת : והנה אשה אשר לה רוח 11
חלה זה שמנה עשרה שנה ותכף ולא נכלה
לזקוף : וירא אתה ישוע ויקרא ויאמר אליה 12
אשה כלית את-חלוד : וישם ידיו עליה 13
ותתעודד פתאם ותכבד את-האלהים : ויען 14
משל-בית-המועד בחרות אפן על פי רפא
ישוע ביום השבת ויאמר אל הקהל בששת ימים
עשות ועשו לכן בהמה באו והרפאו ולא ביום
השבת : ויען אתו אדני ויאמר חנף הלא 15
מתיר איש איש מקם את-שורו ואת-חמורו מן
האבוס ביום השבת ויזליכהו להשקותו : ולא 16
תמר האשה הזאת בת אברהם ביום השבת
מעבת הנה אשר אסר אתה השמן בו זה שמנה
עשרה שנה : וידבר את-אלה ויבושו כל- 17
רדפיו

נ"א הכנסת או התפלות

נ"א הכנסת או התפלות

רדפו וישמח כל-הקהל על-כל-הנוראות אשר

נהיו בידו : פ

18 ויאמר למה-דמה מלכות האלהים ולמה

19 אדמה אתה : נדמתה לזרע חרדל אשר לקח

איש וישלך אל גנו ויגדל ויהי לעץ גדול נקננו

עוף השמים בענפיו : פ

כ ויאמר עוד למה אדמה את-מלכות

21 האלהים : נדמתה לשאר אשר לקחה אתו

אשה נתסתררה בשלש סאים קמה עד-המצה-

22 בלו : וילך בקל-עיר וכפר מלמד וצעד

ירושלמה : פ

23 ויאמר אליו איש אדני הוושעו מעטים

24 ויאמר אליהם : העפלו לבוא שער צר כי אני

כה אמר לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו : אחרי

קום אדון הבית וסגר את-הדלת ותחלו לעמוד

מחוץ ולדפוק בדלת לאמר אדני פתח לנו

וענה ואמר אליכם לא ידעתי אתכם אי מנה

26 אתם : אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך

27 וברחבתינו למדת : ואמר אני אמר לכם לא

ידעתי אתכם אי מנה אתם סורו ממני כל-

28 פעלי און : שקמה יהיה בכו וחרוק שנים

בראתכם אברהם ויצחק ויעקב וכל-הנביאים

29 במלכות האלהים ואתם מוצאים חוצה : ובאו

ממזרח וממערב ומצפון ומדרום וישבו במלכות

ל האלהים : והנה אחרונים ראשונים יהיו

וראשונים יהיו אחרונים : פ

31 ובאו אנשים מן הפרושים ביום ההוא

ויאמרו אליו צא ולך מנה כי הורודוס חפץ

32 להרגך : ויאמר אליהם לכו והגידו לשועל הזה

הגני מוציא שדים ורפא ארפא היום ומחר

ובשלישי יטב T 2

CAP. 13. 14. לוק יג יד

ובשלישי אתמם : אך הלוד אלך היום ומחר 33
וממחרת כי לא יכל לביא לאבוד מחוץ
לירושלם : ירושלם ירושלם ההרגת את-- 34
הנביאים והסקלת את-הנשלים אלוד כמה
פעמים רציתי לקבץ את-בניך פתרגלת את--
אפרתיקה תחת פנפיה ולא אביתם : הנה לה
ביתכם נשאר לכם שמש ואמנם אני אמר לכם
לא תראוני עד-כי תבא העת ותאמרו ברוד
הבא בשם יהוה :

ויהי בבאו אל בית אחד משרי הפרושים יד א

ביום השבת לאכל לחם וישמרו אתו : והנה 2

אל לפניו איש אחד צבוי-מים : ויען ישוע ויאמר 3

אל היעצים ואל הפרושים לאמר הכתורה

לרפא ביום השבת : ויחרישו ויקה וירפא אתו 4

וישלחהו : ויען אתם לאמר הופל חמור או ה

שור איש מפס אל תוף הבאר ולא יעלנו פתאם

ביום השבת : ולא יכלו עוד לענות אתו על 6

אלה : פ וידבר משל 7

לקראים בהבינו כי בחרו במטות הראשנות

ויאמר אליהם : בהקראת מאיש אל החתנה 8

אל תשב במטה הראשנה פן יקרא ממנו איש

יקר ממך : ובא הקרא אתך נאתו ואמר אליך 9

פנה מקום לזה ובבלמה תחל לקחת את-המקום

התחתון : ובהקראת לך ושב במקום התחתון י

למען יבא הקרא אתך ואמר אליך עלה למעלה

רעי אז ויהיה-לך כבוד לפני המסבים עמך : כי 11

איש איש אשר יתרום ישפל ואשר ישפל

יורם : פ ונס לאשר 12

קרא אתו אמר בעשותה משתה בצחרים או

בערב אל תקרא לאהביך ולאסיך ולקרוביך

ולשכניך

וְלִשְׁכֵּנֵיהֶם הַעֲשִׂירִים פֶּן יִקְרְאוּ גַם לָהֶם וְנִמּוּל יִהְיֶה-
 13 לָהֶם : וּבַעֲשׂוֹתָהּ מִשְׁתַּחֲוֵי קְרוּאָה לַעֲנִיִּים לְשִׁבּוּרִים
 14 לְפִסְחִים וְלַעֲוִרִים : וְאֲשֶׁרֵי לָהֶם כִּי לֹא יוּכְלוּ
 לְגַמְלָהּ וּבִתְקוּמַת הַצַּדִּיקִים תִּגְמַל : פ
 טו וּבְשִׁמוֹעַ אֶחָד הַמְּסֻבִּים אֶת-אֱלֹהִים אָמַר
 אֵלָיו אֲשֶׁרֵי הָאֵכֵל לֶחֶם בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים :
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶחָד עָשָׂה מִשְׁתַּחֲוֵי גְדוֹל וְקָרָא
 17 לְרֵבִים : וְשָׁלַח אֶת-עַבְדּוֹ לֵעֵת הַמִּשְׁתַּחֲוֵי לֵאמֹר
 אֵל הַקְּרָאִים בָּאוּ כִּי עִתָּה כָּל-הַדְּבָרִים נְכוֹנִים :
 18 וַיַּחֲלוּ כָל־ם כְּאֶחָד לְגַמֵּם וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲרֵאשׁוֹן קִנִּיתִי
 שֵׁדָה נְעֻלִי לְצֵאת וּלְרֵאתוֹ אֲשָׂאֵל מִמֶּה לְגַמֵּי :
 19 וַיֹּאמֶר הָאֲחֵר הַמִּשְׁתַּחֲוֵי צָמְדִי בָקֵר קִנִּיתִי וְאֵלֶּךָ
 כ לְבַחְנֶם אֲשָׂאֵל מִמֶּה לְגַמֵּי : וַיֹּאמֶר הָאֲחֵר
 21 הַהוּא וַיִּגַּד לְאֹדְנָיו אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲרֵ
 לְאֹדוֹן הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֵל עַבְדּוֹ צֵא פִתְּאֵם אֵל
 רְחוּבֹת וְאֵל חוּצוֹת הָעִיר וְהִבֵּא הַלֶּחֶם אֶת-
 הָעֲנִיִּים וְאֶת-הַשִּׁבּוּרִים וְאֶת-הַפִּסְחִים וְאֶת-
 22 הָעֲוִרִים : וַיֹּאמֶר הָעַבֵּד כְּאֲשֶׁר צִוִּית אֹדְנִי הִנֵּה
 23 וְעַדְנָה רִוְחָה : וַיֹּאמֶר הָאֹדוֹן אֵל-הָעַבֵּד צֵא אֵל-
 הַדְּרָכִים וְאֵל הַגְּדֵרוֹת וּפְצוֹר בָּם לְבוֹא לְמִלְאֵת
 24 בֵּיתִי : כִּי אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי אִין אִישׁ מִן הָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה הַקְּרָאִים וְטַעַם אֶת-מִשְׁתֵּי : פ
 כה וַיָּבֵא אֵלָיו קָהֵל רַב וַיִּפֹּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם :
 26 אִם יָבֵא אֵלֵי אִישׁ וְלֹא יִשְׁנֵא אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ
 וְאֶת-אֲשֶׁתוֹ וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-אֲחֵיו וְאֶת-אֲחֵיוֹתָיו
 27 וְגַם-אֶת-נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי : וְאִישׁ
 אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא אֶת-עֲצוֹ וַיִּלְךָ אַחֲרַי לֹא יוּכַל
 28 לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי : כִּי מִי מִמְּקַרְבְּכֶם הֲרוּצָה לְבָנוֹת
 מִגְּדֵל לֹא יֵשֵׁב וַיִּחַשֵׁב בְּרֵאשֵׁנָה אֶת-הַתּוֹצְאוֹת
 אם

לוק יד טו CAP. 14. 15.

אם יש לו לבלותו : פן יחלו כל-הראים להחל
בו אחרי שומו את-יסדתו ולא יוכל לבלותו :
לאמר איש זה החל לבנות ולא יוכל לבלות : ל
או מי המלך היוצא למלחמה על מלך אחר לא
ישב בראשנה להתיעץ אם יוכל לפגוע עם
עשרת אלפי איש את-הבא עליו בעשרים אלפי
איש : ואם לא בעדנו מרחוק ישלח דבר לשאל
לו לשלום : וכן איש איש מכס אשר לא
יעוב את-בל-אשר לו לא יוכל להיות תלמידי :

טוב המלח פ
ואם יתפל המלח במה ימלח : לא יצלה לארץ לה
ולאשפיה לחוץ ישליכו אתו לאשר לו אננים
לשמוע ישמע :

א"ג
המוכסים

ויגשו אליו כל-אספיי-המכס וחטאים טו א
לשמוע אתו : וילנו הפרושים והסופרים לאמר
זה מקבל חטאים ואוכל עםם : פ
וידבר אליהם את-המשל הזה לאמר :
מי האיש מקרבכם אשר לו מאת צאן ואבד
אחת מהם ולא יעוב תשעים ותשעה במדבר
וילך אחרי האבד עד-כי ימצאהו : ובמצאוה
ישמנו על-שכמיו וישמח : וכבאו לביתו יקרא
את-רעיו ואת-שכניו לאמר אליהם שמחו אתי
כי מצאתי את-כבשי אשר אבד : אני אמר
לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חטא אחד
אשר שב מתשעים ותשעה צדיקים אשר לא
להם לשוב : פ
או מי האשה אשר לה עשרה בקע ואבדה
בקע אחד ולא תעלה את-הנר ותטאטא את-הבית
ותבקש מאד עד-כי תמצאהו : ובמצאה תקרא
את-רעייה ואת-שכנייה לאמר שמחו אתי כי
מצאתי

ימצאתי את-הבקע אשר אבדתי : כן אני אמר
 לכם שמחה תהיה לפני מלאכי אלהים על-חטא
 אחד השב : פ

11 12 ויאמר שני בנים היו לאיש אחר : ויאמר
 הקטן בהם אל אביו תנה לי אבי חלק הרכוש
 13 אשר יהיה-לי ויחלק את-מחלתו להם : ואחרי
 ימים לא רבים אסף הקטן את-כל ניסע למרחק
 14 ויפזר שם את-רכושו בדרך זוללה : וכבלות
 את-כל-אשר לו יהי רעב חזק בארץ ההיא ויחל
 15 לחסור : וילך ויתחבר לבן-עם-הארץ ההיא
 וישלחהו אל שדותיו לרעות את-החזירים :
 16 ויתאנה למלא את-בטנו מחרצנים אשר אכלו
 17 החזירים ואיש לא נתן לו : ויתבונן ויאמר
 לרבים משכירי אבי לחם לאכל והותר ואני
 18 ברעב אבדתי : אקום ואלך אל אבי ואמר אליו
 19 אבי חטאתי לשמים ולפניך : וקטנתי מהקרא
 כ בנה עוד עשה עמי כאחד שכיריך : ונקם ויבא
 אל אביו ועדנו מרחק ראה אתו אביו ויבקרו
 21 רחמיו וירץ ויפל על צוארו וישק לו : ויאמר
 אליו בנו אבי חטאתי לשמים ולפניך וקטנתי
 22 מהקרא עוד בנה : ויאמר אביו אל-עבדיו הביאו
 את-המחלצה הראשונה והלבישו אתו ותנו
 23 טבעת על ידו ונעלים לרגליו : והביאו עגל
 24 מרבק וטבחהו ונאכל ונשיש : כי בני זה מת
 כה הנה יחיי אבד הנה וימצא ויחלו לשוש : ויהי
 בכורו בשדה ויבא לקרוב אל הבית וישמע
 25 קול מנגן ומחול : ויקרא אל אחד הנגעים
 26 וישאל מה-זאת : ויאמר אליו כי אחיך בא ואביך
 טבח את-העגל המרבק על לקחו בחזקה :
 28 ויחר לו ולא אבה לבוא ויצא אביו ויתחנן לו :
 וישע

לוק טו יו CAP. 15. 16.

וישע ויאמר אל אביו הנה עבדתיך זה-שנים²⁹
 רבות ולא עברתי על-מצותך ולי לא נתת נדי
 לשוש את-רעי : וכבוא בנה זה אשר קלה את-ל
 רכושך עם הזונות טכחת את-עגל מרבק בעבורו :
 ויאמר אליו בני בכר-עת אתה עמדי וכל-אשר³¹
 לי לך הוא : נאנה לנו לשוש ולשמוח כי אתה³²
 זה מת הנה ויהי אבד הנה וימצא :
 ויאמר אל תלמידיו איש עשיר הנה יוא
 לאשר לו בן-משק-בית ונלשינו אתו אליו כי פנה
 את-קנינו : ויקרא אליו ויאמר אליו מה-זאת²
 אשר אנכי שמע עליך תנה חשבון על-משק-ביתי
 כי לא תוכל להיות עוד בן-משק-ביתי : ויאמר³
 בן-משק-בית בלבו מה אעשה כי אדני יאצלני
 ממשק-ביתו לא אוכל לחפור ובשתי משאל לחם :
 אדע מה-לעשות למען יקבלוני אל בתיכם בסרתי⁴
 ממשק הבית : ויקרא אל כל-איש תכבי אדניו
 ויאמר אל הראשון כמה חיבת לאדני : ויאמר⁶
 מאת-בתים שמן ויאמר אליו קח את-כתבך ושב
 בתאם וכתוב המשים : ואל האחר אמר וכמה⁷
 חיבת ויאמר מאת פרום דגן ויאמר אליו קח
 את-כתבך וכתוב שמונים : וישבת אדני את-⁸
 בן-משק-בית המעגל על-פי עשה בתבונה כי
 בני העולם הנה בדרותם חכמים כמה מבני
 האור : ואני אמר לכם עשו לכם את-ממון⁹
 המעגל לרעים למען יקבלו אתכם בסבות העולם
 בחסדכם : הנאמן במעט נאמן גם ברב והמעגל
 במעט גם ברב מעול : לכן אם לא תהיו נאמנים¹¹
 בממון המעגל מי יאמין לכם את-האמת : ואם¹²
 לא תהיו נאמנים באשר לזר מי יתן לכם את-
 אשר לכם : לא יוכל עבד לעבד שני אדנים כי¹³
 או

או ישנא את-האחד ויאהב את-האחר או ידבק
באחד וימאס באחר לא תוכלו לעבד את-האלהים
ואת-הממון :

פ

14 וישמעו הפרושים אהבי כסף את-כל-
טו אלה וילעגו לו : ויאמר אליהם אתם המצטדקים
לפני אנשים ואלהים ידע את-לבבכם פי הגבלה
16 בקרב אנשים תועבה הוא לפני אלהים : התורה
והנביאים עד יוחנן ומאז התבשרה מלכות
17 אלהים וכל-איש נחטף אמה : וקל לשמים

ב"א קרי'

18 ולארץ לעבר מנפול קרן אחד מן התורה : כל-
איש אשר ישלח את-אשתו וישא את-אחרת
נאף הוא וכל-איש אשר ישא את-הגרושה מאישה
19 נאף הוא :

פ

עשיר ולבושו שני וסדין וישוש כטוב לבו יום
כ יום : ויהי איש עני ושמו אליעזר המשלך בעד
21 פתחו מלא שחין : ניתאנה לשבוע מפתתים
הנפלים משלחן איש עשיר ויבאו גם הכלבים
22 וילקו את-שחינו : ויהי במות העני הובא ביד
מלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר :
23 וישא את-עיניו בשאול במכאבים ורא את-
24 אברהם מרחוק ואליעזר בחיקו : ויצעק ויאמר
אברהם אבי חגני ושלח את-אליעזר לטבול את-
ראש אצבעו במים לקר לשוני כי מרת רוח לי
כר בלהב הנה : ויאמר אברהם זכר בני כי לקחת
את-טובתך בחייה וכן אליעזר את-הרעות ועמה
26 לו חנינה ולה מרת רוח : ומבלעדי כל-זאת
תהום רבה מושם בינינו ובינה עד-כי האבים
לעבר מפה אליך לא יכלו ולא האבים לעבר
27 משם אלינו : ויאמר לבן אשאל מאתך אבי
28 לשלחתי אל בית אבי : כי תמשה אחים לי

להער

u

כ

לוק י"ז. CAP. 16. 17.

להעד בם פן יבאו גם המה אל-מקום המכאב
הזה : ויאמר אליו אברהם יש להם משה ²⁹
והנביאים אליהם ישמעו : ויאמר אליו לא כן ל
אברהם אבי אף כבוא אליהם אחד מן המתים
ישובו : ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ³¹
והנביאים לא יפתו גם בקום אחד מן-המתים :
ויאמר אל תלמידיו לא יבצר מבוא ין א
מכשלים ואזי לאשר יבאו על-ידו : שנה לו ²
להתלות רתים בצנארו ולהשליך בים ממכשיל
באחד מן הקטנים האלה : פ
השמרו לנפשכם ואם יחטא אחיד לה ³
תגער בו ואם ישוב סלח לו : ואם יחטא לה ⁴
שבע פעמים ביום אחד ושב אליך שבע פעמים
ביום אחד לאמר אשוב תסלח לו : פ
ויאמרו המלאכים אל אדני הוסף עלינו ה
את-אמונתנו : ויאמר אדני אם תהי לכם אמונה ⁶
כזרע חרדל תאמרו אל השקמה הזאת תשרשי
ותטעי בים ותשמע אליכם : ומי מקרבכם אשר ⁷
לו עבד חרש או רעה ואמר אליו בתאם בבאו
מן השדה בא ושב : ולא יאמר אליו הכן את- ⁸
אשר אכל בערב וחגר אתה ושרתני עד-כי אכל
ואשתה ואחר-כן תאכל ותשתה : האם יתן ⁹
את-העבד הזה על כי עשה את-אשר צוה אתו
השבתני לא כן : וכן אתם בעשותכם את-כל-י
אשר צוה אתכם אמרו עבדים בלי מועיל אנהנו
כי עשינו את-אשר עלינו לעשות : פ
ויהי בלכתו ירושלמה ויעבר בתוך שמרון ¹¹
וגליל : ויבא אל כפר אחד ויפגעו בו עשרה ¹²
מצרעים ויעמדו מרחוק : וישאו את-קולם ויאמרו ¹³
ישוע אדני חננו : וירא ויאמר אליהם לכו ¹⁴
והראו

טו והראו אל הפתנים ויהי בלכתם ויטהרו : נרא
 אחד מהם כי נרפא וישב וכבד את האלהים
 16 בקול גדול : ויפול על פניו לרגליו ויודה לו
 17 ושמרני הנה : ויען ישוע ויאמר הלא נטהרו
 18 עשרה ותשעה אים : לא נמצאו לשוב ולתת
 19 כבוד לאלהים בלתי הנר הנה : ויאמר אליו

קום לד אמונתך רפאה אתך : פ

כ וישאל מן הפרושים מתי תבוא מלכות
 האלהים ויען אתם ויאמר לא תבוא מלכות
 21 האלהים במשמרות : ולא יאמרו הנה פה והנה
 שמה כי הנה בקרבכם מלכות האלהים :

22 פ ויאמר אל תלמידיו

יבאו הימים ותתאווי לראות אחד מימי בן אדם
 23 ולא תראו : ואמרו אליכם הנה פה והנה שמה
 24 אל תצאו ואל תלכו אחריהם : כי כבודק בקק
 מקצה אחד מתחת השמים והאיר אל קצה אחר
 מתחת השמים כמו כן יהי בן אדם ביומו :

כה ובראשנה ענות יענה הרבה וימאס מן הדור
 26 הנה : וכאשר הנה בימי נח כמו כן יהי בימי

27 בן אדם : אכלו ושתו התחתנו נארו עד כי
 בא נח אל התיבה ומבול בא ואבד את כלם :

28 ונס כאשר הנה בימי לוט אכלו שתו קנו מקרו
 29 נטעו ובנו : וביום אשר יצא לוט מסדום המטיר

ל אש ונקרית מן השמים ואבד את כלם : כן
 31 יהיה ביום הגלות בן אדם : וביום ההוא אשר

על הנג וכליו בבית לא ירד לשאת אתם ונס
 32 אשר בשדה לא ישוב לאחור : זכרו את אשת

33 לוט : איש איש אשר יבקש להציל את נפשו
 יאבדנה ואיש איש אשר יאבד את נפשו יחיה

34 אתה : אני אמר לכם בלילה ההוא יהיו שנים

במטה

כ ב u 2

לוק יז יח. CAP. 17. 18.

במטה אחת האחד ונשא והאחר יונח : שתים לה
 תטתנינה יחד האחת תנשא והאחרת תונח :
 שנים יהיו בשדה האחד ונשא והאחר יונח : 36
 ויענו ויאמרו אליו איה אדני ויאמר אליהם 37
 באשר הגו שמה ואספו הנגשרים :
 וידבר אליהם משל למען יתפללו בכל-יח א
 עת ולבם אל ירד : לאמר שופט אחד הנה בעיר 2
 אחת אשר לא ירא את-אלהים ולא נשא את-
 פני איש : ותהי אלמנה בעיר ההיא ותבא אליו 3
 לאמר נקמני ממריבי : ולא אבה לעת ויאמר 4
 בלבבו אחר-כך אף גם לא אירא את-אלהים ולא
 אשא את-פני איש : רק יען פי הלאתני האלמנה ה
 הזאת אקם לה פן תנגעני כלה בבאה תמיד :
 ויאמר אדני שמעו את-אשר אמר השופט המעול : 6
 ואלהים חלא יקם לבחיריו הקראים אליו יומם 7
 ולילה אף גם הארוד אפו להם : אני אמר לכם 8
 כי יקם להם מהרה ובבא בן-אדם הימצא אמונה
 על הארץ : פ וידבר את- 9
 המשל הנה אל האנשים הבטחים בנפשם כי
 צדיקים המה ומאסים בנגשרים : שני אנשים עלוי
 אל ההיכל להתפלל האחד פרוש והאחר אסף-
 המכס : הפרוש עמד ומתפלל ככה אל לבו אודך 11
 אלהים כי לא היתי כאנשים אחרים נגשים
 נ"א כמכס רשעים נאפים או כאסף-המכס הנה : צמתי 12
 פעמים בשבת עשרתי את-כל-אשר לי : ואסף- 13
 המכס עמד מרחק לא אבה לשאת את-עיניו אל
 השמים כי אם-הכה על חזהו לאמר אלהים
 סלח לי חטא : אני אמר לכם כי זה ירד לביתו 14
 נצדק מאחר כי כל-איש אשר יתרום ישפל
 ואשר ישפל ירום : ויביאו אליו עוללים לגעת בם טו
 ויראו

16 ויראו התלמידים ויגערו בם: ויקרא אליהם ישוע
 ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תכלאו אתם
 17 כי מלכות אלהים מאלה היא: אמנם אני אמר
 לכם איש איש אשר לא יקבל את מלכות אלהים
 כילד לא יבא בה: פ

18 וישאל אתו שר אחד לאמר מלמד טוב
 19 מה אעשה לרשת חיי עולמים: ויאמר אליו
 ישוע למה אמרת לי טוב אין טוב כי אם אחד
 כ האלהים: ידעת את המצות לא תנאף לא
 תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את--
 21 אביך ואת אִמֶךָ: ויאמר את כל אלה שמרתי
 22 מנעורי: וכשמוע ישוע את אלה אמר אליו עוד
 אחת חסרת מבר את כל אשר לך ופזר לעניים
 23 ואוצר יהי לך בשמים ובא ולך אחרי: ובשמוע
 את אלה מתעצב כי עשיר גדול היה: פ

24 וירא ישוע כי מתעצב הוא ויאמר כי
 יקשה לאשר להם עשר לבוא אל מלכות אלהים:
 כה כי קל לגמל לעבר בעין המחט מעשיר לבוא אל
 26 מלכות האלהים: ויאמרו השמעים ומי יוכל
 27 להושע: ויאמר את אשר יבצר מאנשים לא
 28 יבצר מאלהים: פ ויאמר פטר
 29 הגה עובנו את כל ונלך אחריך: ויאמר אליהם
 אמנם אני אמר לכם כי אין איש העוב את--
 ביתו ואת יולדיו ואת אחיו ואת אשתו ובנים
 ל למען מלכות אלהים: אשר לא יקח משנה
 משנה בעת הזאת וחי עולמים בעולם הבא:

31 וינקה את שנים פ
 עשר ויאמר אליהם הגה אנחנו עלים ורושלמה
 וכל הכתובים ביד הנביאים על בן אדם יכלו:
 32 33 כי יסגר לגוים והותל ורע לו וירקו בו: ויסרו
 אתו

ו' א פטרונים
 או כיפא

לוק יח 19. CAP. 18.

אתו בשוטים וקרנו אתו וביום השלישי יקום :
 ולא הבינו דבר מאלה ונסתר מהם הדבר הזה ³⁴
 ולא ידעו את הנאמרים : פ
 ויהי בקרבן אל וירחו וישב עור אחד לה
 אצל הדוד לשאל לחם : וישמע את הקהל ³⁶
 הלכים וישאל מה זאת : ויגידו לו כי ישוע ³⁷
 הנצרי עבר : ויצעק לאמר ישוע בן-דוד חגני : ³⁸
 ויגערו בו החלכים לפניו להחשתו והוא הולך ³⁹
 וקורא חגני בן-דוד : ויעמד ישוע ויצו להביאו מ
 אליו ובקרבן שאל אתו : לאמר מה-תאבה ⁴¹
 לעשותי לך ויאמר לפקוח עיני אדני : ויאמר ⁴²
 אליו ישוע פקח עיניך אמונתך הושיעה לך :
 ותפקחה עיניו פתאם וילך אחריו ויכבד את- ⁴³
 האלהים וירא פלי-העם ויהללו את-האלהים :
 ויבא ויעבר ביריחו : והנה איש ושמו יט א ²
 זכי והוא ראש אספיי-המכס ועשיר : ויבקש ³
 לראות את-ישוע מי הוא ולא וכל מפני הקהל
 כי קטנה קמתו : וירץ לפניו ויעל על-שקמרה ⁴
 לראתו כי שם יעבר : ויבא אל המקום ויבטח
 וישוע וירא אתו ויאמר אליו זכי מהר לרדת כי
 היום אשב בביתך : וימהר וירד ויקבלהו ⁶
 בשמחה : ויראו וילכו כלם לאמר אל איש חטא ⁷
 בא ללון : ויעמד זכי ויאמר אל אדני הנה אדני ⁸
 את-מחצית קנני אתן לעניים ואם עשקתי מאומה
 מאיש ארבעה אשיב לו : ויאמר אליו ישוע כי ⁹
 היום היתה תשובה לבית הזה כי גם הוא בן-
 אברהם : כי בא בן-אדם לבקש ולהושיע את- ¹⁰
 האבד : פ וישמעו את- ¹¹
 אלה ויוסף וידבר משל כי קרוב לירושלם הנה
 וכי חשבו להראות מלכות האלהים פתאם :
 ויאמר

המוכסים זכ

12 וַיֹּאמֶר אִישׁ גָּדוֹל הַלֵּךְ לְאַרְצָךְ הַמֵּרְחֵק לְקַחַת לּוֹ
 13 מַלְכוּת וּלְשׁוּב : וַיִּקְרָא אֶל עֲשֶׂרֶת עֲבָדָיו וַיִּתֵּן
 לָהֶם עֲשֶׂרֶת מְנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחְרוּ עִד-כִּי
 14 אֲשׁוּב : וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ בְּנֵי עַמּוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו
 טו דָּבָר לֵאמֹר לֹא נֹאכָה לְמַלּוּךְ זֶה עָלֵינוּ : וַיְהִי
 בְּשׁוּבוֹ מִמְּקוֹמָם אֶת-הַמַּלְכוּת וַיִּצְוֵם לְקַרְוֹא אֶת-
 הָעֲבָדִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף לְדַעַת
 16 אֶת-אֲשֶׁר סַחַר אִישׁ אִישׁ : וַיָּבֹא הֵרָאשׁוֹן לֵאמֹר
 17 אֲדֹנָי מָנָה עָשָׂה עֲשֶׂרֶת מְנִים : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הֵאָח עָבַד טוֹב יַעַן כִּי הָיִיתָ נֹאמֵן עַל-דָּבָר קִשְׁוֹן
 18 יְהִי-לְךָ שְׁלוֹטוֹן עַל-עֶשְׂרֵת עָרִים : וַיָּבֹא הַשְּׁנִי לֵאמֹר
 19 אֲדֹנָי מָנָה עָשָׂה חֲמִשָּׁת מְנִים : וַיֹּאמֶר גַּם לָזֶה
 כּוֹאֲתָה הֵנָּה עַל חֲמִשׁ עָרִים : וַיָּבֹא אַחֵר לֵאמֹר
 אֲדֹנָי הֵנָּה מָנָה אֲשֶׁר הֵנָּה לִי הוֹשֵׁם בְּמִטְפַּחַת :
 21 כִּי יִרְאֲתֶיךָ כִּי אִישׁ קָשָׁה אַתָּה תִּשָּׂא אֶת-אֲשֶׁר
 22 לֹא שָׁמַת וְתִקְצֹר אֶת-אֲשֶׁר לֹא זָרְעָתָ : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו מַפִּיד אֲשַׁפֵּטְךָ עָבַד דַּע וְדַעְתָּ כִּי אִישׁ קָשָׁה
 אֲנִכִּי אִשָּׂא אֶת-אֲשֶׁר לֹא שָׁמַתִּי וְאִקְצֹר אֶת-אֲשֶׁר
 23 לִי זָרְעָתִי : וְלָמָּה לֹא נָתַתָּ אֶת-כֶּסֶפִּי לְשִׁלְחוֹן
 24 הַכֶּסֶף וּבִבְאִי אִשָּׂא אֶת-אֲשֶׁר לִי בַתְּרִבִּית : וַיֹּאמֶר
 אֶל הָעֹמְדִים שָׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת-הַמָּנָה וְתָנוּ לְאֲשֶׁר לוֹ
 כֹּה עֲשֶׂרֶת מְנִים : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲשֶׂרֶת מְנִים לוֹ
 26 אֲדֹנָי : כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ יִנְתֵּן לוֹ
 27 וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ יִנְשָׂא מִמֶּנּוּ גַם אֶת-אֲשֶׁר לוֹ : וְאֶת-
 אֵיכִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא אָבוּ לְמַלְכִי עֲלֵיהֶם הִבִּיאוּ
 הַלֵּם וְהִרְגוּ לְפָנָי :

פ

28 וּכְאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת-אֵלֶּה הִלֵּךְ לְפָנֵיהֶם לְעִלוֹת
 29 יְרוּשָׁלַיִם : וַיְהִי בְּקִרְבּוֹ אֶל בֵּית-פְּנִי וּבֵית-עֲנִיָּה
 לְהֵר הַנִּקְרָא הַר הַצִּיּוֹתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מֵתַלְמִידָיו :
 לֵאמֹר לָכוּ אֶל הַכֶּפֶר מִגִּנְדְּכֶם אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ שָׁם
 בְּבֹאֲכֶם

CAP. 19. לוק יט

בבאכם עיר אסור אשר לא ישב עליו איש התירו
אתו והביאהו : ואם ישאל אתכם איש למה 31
מתירים אתם בזה תאמרון אליו כי אנני צרך
בו : וילכו הנשלחים וימצאו כאשר דבר אליהם : 32
ויתירו את-העיר ויאמרו בעליו אליהם על-מה 33
התרתם את-העיר : ויאמרו אנני צרך בו : 34
ויביאו אתו אל-ישוע וישליכו את-בגדיהם על הער לה
וירכיבו עליו את-ישוע : וילכו ויפרשו את- 36
בגדיהם בדרך : ויקרב אל מורד הר-הזיתים 37
ויחלו כל-המון התלמידים לשמוח ולהלל את-
אלהים בקול גדול על-כל-הגבורות אשר ראו :
לאמר ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום 38
בשמים וכבוד במרומים : ויאמרו אליו אנשים 39
מן הפרושים מתוך הקהל מלמד גער בתלמידך :
וישע ויאמר אליהם אני אמר לכם אם יחשו אלה מ 40
תצעקנה האבנים : פ ויקרב 41
וירא את-העיר ויבך עליה : לאמר מי יתן ותדעי 42
גם את ביומך הנה את-אשר לשלומך ועתה
נסתרו מעיניך : כי ימים ובאו עליך ושפכו עליך 43
איבך סוללה וסבבך וצרו עליך מקל-צד :
ונטשו אתך ואת-בנוך בקרבך ולא ישאירו בך 44
אכן על אכן תחת אשר לא תדע את-עת פקדתך :
פ ויבא אל ההיכל מה
ויחל להוציא את-המכרים בו ואת-הקנים : ויאמר 46
אליהם כתוב ביתי בית תפלה ואתם עשיתם
אתו למערת פרצים : פ
וילמד יום יום בהיכל ויבקשו ראשי 47
הכהנים והסופרים וראשי העם לאבדו : ולא 48
מצאו מה-לעשות כי כל-העם התקשרו בו
לשמוע אתו :

ויהי

א כ ויהי באחד הימים האלה בלמדו את-
העם בהיכל ובבשרו נגשו אליו ראשי הכהנים
2 והסופרים עם הזקנים : וידברו אליו לאמר
אמר לנו בשלטון מי אתה עשה את-אלה ומי
3 הוא אשר נתן לך את-השלטון הזה : ויען ויאמר
אליהם גם אני אשאל מכם דבר אחד ואמרו
4 אלי : בפטיסמת יוחנן הזן השמים היתה או מן
האנשים : ויאמרו איש אל רעהו לאמר אם
נאמר מן השמים יאמר ומדוע לא האמנתם לו :
6 ואם נאמר מן אנשים יסקלנו כל-העם פי מפתים
ז הבה כי יוחנן הזה נביא : ויענו לא ידעו מאין :
8 ויאמר אליהם ישוע גם אני לא אמר לכם בשלטון
מי עשיתי את-אלה : פ

נ"א הוציאת
או סבירה

9 ויחל לדבר את-המשל הזה אל העם
איש אחד נטע פרס וניתן אתו לאפרים ויסע
י ימים רבים : וישלח את-עבד בעתו אל האפרים
לחת לו מפרי הפרס ויבנו אתו האפרים וישלחו
11 אתו רקס : ויוסף לשלוח עבד אחר וגם אתו
12 הכו והבישו וישלחו רקס : ויוסף לשלוח את-
13 השלישי וגם אתו פצעו ויוציאו חוצה : ויאמר
אדון הפרס מה אעשה את-בני הידיד אשר
14 פן ייראו בראתם אתו : ויראו אתו האפרים
ויאמרו איש אל רעהו לאמר זרה היוירש לנו
טו ונהרגהו להיות לנו תירשה : ויוציאהו מחוץ
לפרס ונהרגהו לכן מה-יעשה אדון הפרס להם :
16 ובא ויאבד את-האפרים האלה ואת-הפרס יתן
17 לאחרים וישמעו ויאמרו חלילה : ויבט אליהם
ויאמר מה-זאת הכתוב אבן מאסו הבונים היתה
18 לראש פנה : כל-אשר יפל על האבן הזאת ישבר
וכל-אשר תפל עליו תזרה אתו : פ

כא x ויבקשו

19 וַיִּבְקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בְּעֵת
 הַהִיא לְתַפְּשׂוֹ וַיִּירָאוּ אֶת־הָעָם כִּי יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם
 דִּבֶּר אֶת־הַמִּשְׁלָה הַזֶּה : וַיִּשְׁמְרוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלַחוּ כ
 אַרְבָּעִים הַמַּתְנַבְּרִים לְצַדִּיקִים לִנְקָשָׁהוּ בַדְּבָרִיו
 20 לְהַסְגִּירָהוּ לְרֹאשׁ וּלְשֹׁלְטוֹן הַמִּשְׁלָל : וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ
 לֵאמֹר מַלְמֵד יָדַעְנוּ כִּי בְצֶדֶק תְּדַבֵּר וּתְלַמֵּד וְלֹא
 תִשָּׂא אֶת־פְּנֵי אִישׁ כִּי אִם־תְּלַמֵּד אֶת־הָרֶבֶךְ
 21 אֱלֹהִים בְּאַמַּת : הֲלֵנוּ לְחַת מִס לְקִיסָר אִם לֹא :
 22 וַיָּבִן אֶת־עֲרֻמָּתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמָה תִּנְסוּנִי :
 23 הֲרֹאוּנִי אֶת־הַדִּיבָר תְּמוּנַת וּמִכְתָּב מִי לוֹ וַיֹּאמְרוּ
 קִיסָר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵן תִּנְנוּ לְקִיסָר אֶת־אֲשֶׁר כֹּה
 לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת־אֲשֶׁר לֵאלֹהִים : וְלֹא יָכִלוּ
 24 לִנְקָשָׁהוּ בַדְּבָרִיו לָכֵן הָעָם וַיִּתְמָהוּ עַל־מַעֲנָתוֹ
 25 וַיִּחַשׁוּ : פ וַיִּגְשׁוּ אַנְשִׁים מִן
 הַצַּדֻּקִים הַמְּרִיבִים עַל הַתְּקוּמָה וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ :
 26 לֵאמֹר מַלְמֵד מִשֶּׁה פָּתַב לָנוּ כִּי יָמוּת אַחִי אִישׁ
 וְלוֹ אִשָּׁה נְקִמַת בְּלִי בָנִים אַחִיו יָבֵם אֶת־אִשְׁתּוֹ
 27 וְהַקִּים זָרַע לְאַחִיו : וַיְהִי שִׁבְעָה אַחִים וַיִּקַּח
 הָרֵאשֹׁן אִשָּׁה נְקִמַת בְּלִי בֵן : וַיָּבֵם הַשְּׁנַי אֶת־ל
 28 הָאִשָּׁה וַיִּקַּח בְּלִי בָנִים : וַיִּקַּח אֹתָהּ הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן
 29 גַּם הַשְּׁבַעָה וּבָנִים לֹא עָזְבוּ וַיָּמוּתוּ : וְאַחֲרָי כָּל
 30 מֵתָה גַם הָאִשָּׁה : לָכֵן בַּתְּקוּמָה לְמִי מֵאֵלֶּה
 31 תִּהְיֶה לְאִשָּׁה כִּי לִשְׁבַעָה הָיְתָה לְאִשָּׁה : וַיַּעַן
 32 יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְחַתְּנִים
 33 וּמְאַרְשׁוֹת : וְהַנְּכַבְּדִים לְהִיּוֹת לָהֶם הָעוֹלָם הַבָּא לֵה
 34 וַתְּקוּמַת הַמֵּתִים לֹא יִתְחַתְּנוּ וְלֹא תֵאָרְשְׁנָה : וְלֹא
 35 יִוָּכְלוּ לָמוּת עוֹד כִּי יִשׁוּוּ כְּמִלְאָכִים וּבְנֵי אֱלֹהִים
 36 הַמְּרָה כִּי בְנֵי תְקוּמָה הֵמָּה : וְעַל־הַמֵּתִים כִּי
 37 יָקוּמוּ גַם מִשֶּׁה הֲרָאָה בְּסִנְיָה בְּאָמְרוֹ אֶל־יְהוָה
 38 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : וַאֲיַנְנוּ
 אֱלֹהֵי

אֵלֵהוּ הַמַּתִּים כִּי אִם־הַחַיִּים כִּי כֻלָּם חַיִּים לוֹ :
 39 וַיַּעֲנוּ אַנְשִׁים מִן הַסּוֹפְרִים וַיֹּאמְרוּ מִלְּמַד טוֹב דְּבַרְתָּ :
 מ וְלֹא יָכִלוּ לִשְׁאוֹל אֹתוֹ עוֹד דְּבַר : פ
 41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיכָה יֹאמְרוּ כִּי מְשִׁיחַ
 42 בֶן־דָּוִד הוּא : וְדָוִד הוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלּוֹת ^{ב"א תהלים}
 43 נָאִם וַהֲנֵה לְאֲדֹנָי שִׁב לִימִינִי : עַד־אֲשִׁית אֲיֹבֵד
 44 הַדָּם לְרִגְלָיִךְ : לָכֵן דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדֹנָי וְאֵיכָה בָּנִי
 מַה הוּא : פ וַיִּשְׁמַע כָּל־הָעָם
 46 וַיְדַבֵּר אֶל תַּלְמִידָיו : הִשְׁמְרוּ מִן הַסּוֹפְרִים
 הַחֲפָצִים לְהַתְּהַלֵּךְ בְּמַחְלָצוֹת וְאֶהְיֶה שֹׁאֵל לְשִׁלּוֹם
 בְּשׁוֹקִים וְאֶת־מוֹשְׁבוֹת רֵאשִׁנוֹת בְּבִתְרֵי־הַמּוֹעֲדִים <sup>ב"א תהלים
או התעלה</sup>
 47 וְאֶת־מַטּוֹת רֵאשִׁנוֹת בְּמִשְׁתֵּה : הָאֹכְלִים אֶת־בִּמְתִי
 אֶלְמָנוֹת וְלַמְרָאָה מְאָרִיכִים תְּפִלוֹת הַמָּה יִקְחוּ
 מִשְׁפָּט יוֹתֵר :

כא א וַיִּבֶט וַיֵּרָא עֲשִׂירִים מְשֻׁלְכִים מִתְּנַתִּיחַם
 2 אֶל הָאוֹצָר : וַיֵּרָא אֶלְמָנָה אַחַת עֹנְיָה מְשֻׁלְכַת
 3 בּו שְׁנֵי מְנִים : וַיֹּאמֶר אֶמְנָה אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי
 הָאֶלְמָנָה הָעֹנְיָה הַזֹּאת הִשְׁלִיכָה הַרְבֵּה מִכֶּלֶם :
 4 כִּי כֻלָּם הִשְׁלִיכוּ מִמּוֹתְרָם לְמַתָּן לְאֱלֹהִים וְזֹאת
 מִמַּחְסוֹרֶיהָ הִשְׁלִיכָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהּ : פ
 ה וַיְדַבְּרוּ אַנְשִׁים עַל־הַחֵיכֶל הַמְּפָאֵר בְּאַבְנֵים
 6 טוֹבוֹת וּבְחֻרְמִים וַיֹּאמֶר : אֱלֹהִים אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים
 הַיָּמִים יָבֹאוּ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁאֵר אָבֶן עַל־אָבֶן אֲשֶׁר
 7 לֹא תִהְרַס : פ וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ
 לֵאמֹר מִלְּמַד וּמַתִּי יִהְיוּ אֱלֹהִים וּמָה אוֹת הַעֲתִידִים
 8 הָאֵלֶּה בְּהִיּוֹתָם : וַיֹּאמֶר הִשְׁמְרוּ מִהַתְּעוֹת כִּי
 רַבִּים יָבֹאוּ בְּשֵׁמוֹ לֵאמֹר כִּי אֲנִי הוּא וְהָעֵת קֹרְבָה
 9 לָכֵן לֹא תִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם : וּבְשִׁמְעֵכֶם מִלְחָמוֹת
 וְהַמּוֹן רַעַשׂ אֶל תִּחְרְדוּ כִּי אֱלֹהִים יִהְיוּ בְּרֵאשִׁנָּה
 י וְיִתְקַץ פְּתָאִם אֵינְנוּ : אִזּוֹ יֹאמֶר אֲלֵיהֶם יָקוּם גּוֹי
 כא כ על

CAP. 21. לוק כא

- על גוי ומלכות על מלכות : וְהָיָה רֵעִשׁ גְּדוּל 11
בְּמָקוֹם מָקוֹם וְרָעַב וְדָבָר וְנִזְרָאוֹת וְאִתּוֹת גְּדוּלוֹת
יְהוּי מִן הַשָּׁמַיִם : וְטָרַם כָּל-אֱלֹהִים יִחְזִיקוּ אֶת- 12
יְדֵיהֶם בְּכֶם וְרָדְפוּ וְהִסְגִּירוּ אֶתְכֶם אֶל בְּתִי-
הַמִּזְעָדִים וְאֶל הַמְּשַׁמְרִים וְהִבְיִאוּ אֶתְכֶם לַפְּנֵי 13
מַלְכִים וּמִשְׁלִים לְמַעַן שָׁמִי : וְהָיָה לְכֶם לְעֵדוֹת :
לְכֹן שִׁימוּ עַל לְבַבְכֶם לְבִלְתִּי תִדְאָגוּ מִקִּדְּם בְּמָה 14
תִּגְּקוּ אֶתְכֶם : כִּי אֲתֵן לְכֶם פֶּה וְחִקְמָה אֲשֶׁר טו
לֹא יוּכְלוּ כָל-רֹדְפֵיכֶם לְדַבֵּר וְלַעֲמֹד בְּכֶם :
וְתִסְגְּרוּ גַם בְּיַד אָבוֹת גַּם בְּיַד אַחִים וְקֹרְבִים 16
וְרָעִים וְהַמִּיתוּ מִכֶּם : וְתִשָּׁנְאוּ מִכָּל בַּעֲבוּר שָׁמִי : 17
וְשַׁעַר רֵאשִׁיכֶם לֹא יֵאבֹד : בְּתִקְוַתְכֶם תִּהְיֶינָה 18 19
לְכֶם נִפְשֵׁיכֶם : וּבְרֵאשִׁיכֶם יְרוּשָׁלַם מִסְבְּבָה כ
בְּצַבָּאוֹת אֲזִי תִדְעוּ כִי קֹרְבָה שְׁמִמְתָּה : אֲזִי 21
יְנוֹסוּ אֶת-אֲשֶׁר בִּיהוּדָה אֶל הַהָרִים וְאֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ
יֵצְאוּ מִמֶּנָּה וְאֲשֶׁר בְּשָׂדוֹת אֶל יָבֵאוּ בָּהּ : כִּי 22
אֱלֹהִים יִמִּי נִקְמָה לְמִלְאֵת כָּל-הַכְּתוּבִים : וְאֲזִי 23
לְהָרוֹת וּלְמַנִּיקוֹת בְּיָמִים הָהֵם כִּי עָמַל גְּדוּל וְהָיָה
בְּאַרְצָן וְחִרּוֹן אַף עַל הָעָם הַזֶּה : וְנִכְּלוּ בְּפִי חֶרֶב 24
וְהִגְּלוּ אֶל-כָּל-הַגּוֹיִם וְנִרְמְסָה יְרוּשָׁלַם מִן הַגּוֹיִם
עַד כִּי תִמְלֹאנָה עֵתוֹת הַגּוֹיִם : פ
וְהוּי אִתּוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבִיָּרֵחַ וּבַכּוֹכָבִים כֹּה
וְצִרַת הַגּוֹיִם בְּאַרְצָן וּבְהִלָּה עִם זַעַף הַיָּם :
וּנְפִשׁוֹת הָאֲנָשִׁים תִּגְּנַעְנָה מִיָּרְאָה וּמִתְקִנֹת הַבָּאוֹת 26
בְּתַבֵּל כִּי צָבֵא הַשָּׁמַיִם יְנוּעוּ : וְאֲזִי יִרְאוּ אֶת- 27
כְּוֹאֲדָם כִּי בָּעֵנָן בְּגִבּוֹרָה וּבְכָבוֹד רָב : וְכֹאֲשֶׁר 28
יִחַלוּ אֱלֹהִים לְהוֹיֹת אֲזִי תִזְקְפוּ וְתִשָּׂאוּ רֵאשִׁיכֶם כִּי
פְּדוּתְכֶם קֹרְבָה : וְיִדְבַר אֲלֵיכֶם מִשָּׁל רָאוּ אֶת- 29
הַתְּאֵנָה וְאֶת-כָּל-הָעֵצִים : בְּחִנְטָם תִּרְאוּ וְיִדְוַעַל
תִּדְעוּ בְּנִפְשִׁיכֶם כִּי עֵתָה קְרוֹב הַקִּיץ : וְכֹן אֲתֵם 31
בְּרֵאשִׁיכֶם

בְּרֵאשִׁיתְכֶם הִיֹּת אֱלֹה תִדְעוּ כִּי קִרְבָּה מַלְכוּת
 32 הָאֱלֹהִים : אֲמַנְסֵם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר
 33 הַדּוֹר הַזֶּה עַד-כִּי יִהְיוּ כָלֵם : שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ
 וְדִבְרֵי לֹא יַעֲבֹרוּן :

פ

34 וְהִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִכְפַּד לְבַבְכֶם בְּשִׁבְרוֹן
 וְסָבָא וְדַאֲגוֹת הַחַיִּים הָאֱלֹה וּפְתַע יִבֹּא עֲלֵיכֶם
 לַח הַיּוֹם הַהוּא : כִּי כְמוֹקֵשׁ יִבֹּא עַל-כָּל-יֹשְׁבֵי פְנֵי
 36 כָּל-הָאָרֶץ : לְכֹן שִׁקְדוּ וְהַעֲתִירוּ בְּכָל-עֵת לְמַעַן
 תִּחְשְׁבוּ לְהַמְלִיט מִכָּל-הַעֲתִידִים לַהֲיוֹת וְלַעֲמוּד
 37 לִפְנֵי בֶן-אָדָם : וְיִלְמַד יוֹמָם בְּהִיכָל וַיֵּצֵא בַלִּילָה
 38 וַיֵּשֶׁב בְּהֵר הַתְּקֵרָא הַר הַזֵּיתִים : וַיִּשְׁכַּם כָּל--
 הַעָם בַּבֶּקֶר לְבוֹא אֵלָיו אֵל הַהִיכָל לְשִׁמוֹעַ
 אֹתוֹ :

2 א כב

וַיִּקְרַב חַג הַמִּצּוֹת הַתְּקֵרָא פֶסַח : וַיִּבְקֶשׁוּ
 רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לְהַרְגוֹ וַיִּירָאוּ אֶת--

נ"א
 אשכריותי
 או
 איש-קריות

3 הָעָם : וַיִּבֹּא הַשָּׁטָן
 4 בִּיהוּדָה הַתְּקֵרָא אִישׁ-פְּרִיזְתִּי וְהוּא מִמְּסַפְרֵי שָׂנִים
 עָשָׂר : וַיִּלְד וַיִּדְבֵר אֵל רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֵל שְׂרָרֵי
 הַצָּבָא לְהַסְגִּיר אֹתוֹ אֲלֵיהֶם : וַיִּשְׁמְחוּ וַיֵּאָתּוּ לְתַת
 6 לוֹ כֶּסֶף : וַיּוֹדֵה וַיִּבְקֶשׁ אֶת-הַעֵת לְהַסְגִּיר אֹתוֹ
 אֲלֵיהֶם בַּהַפְרָד הַקָּהֵל מֵאֹתוֹ :

פ

7 וַיִּבֹּא יוֹם הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר יִזְבַּח בּוֹ הַפֶּסַח :

נ"א פטריים
 או כיפא

8 וַיִּשְׁלַח אֶת-פֶּטֶר וְאֶת-יוֹחָנָן לֵאמֹר לְכוּ וְהַכִּינוּ לָנוּ
 9 אֶת-הַפֶּסַח וְנֹאכַל : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיפֹה תֵאָבֵה
 י וְנִכְיִן : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּבֹאֲכֶם אֵל הָעִיר
 וַיִּמָּצֵא אֶתְכֶם אִישׁ גּוֹשָׂא כַד הַמַּיִם לְכוּ אֶתְרִיו
 11 אֶל הַבַּיִת אֲשֶׁר יִבּוֹא שָׁמָּה : וְאָמַרְתֶּם אֵלָי
 אֲדוֹן הַבַּיִת מְלַמֵּד אֹמֵר אֵלָיךְ אֵינָה הַמְּלוֹן אֲשֶׁר
 12 אַכְל שֵׁם אֶת-הַפֶּסַח עִם תְּלַמִּידָי : וְהִרְאָה אֶתְכֶם
 13 עֲלֵינָה גְדוּלָה מִצַּעַת שָׁמָּה תַכְיֵנוּ : וַיִּלְכוּ וַיִּמָּצְאוּ

כאשר

לוק כב. CAP. 22.

כאשר דבר להם ויכינו את-הפסח : ותבא 14
העת וישב ושנים עשר מלאכים אתו : ויאמר טו
אליהם התאויתי תאווה לאכל את-הפסח הזה
עמכם טרם אענה : כי אני אמר לכם לא 16
אכל ממנו עוד עד-כי ימלא במלכות האלהים :
ויקח את-הכוס ויודה ויאמר קחו זאת ותלקוה 17
בניכם : כי אני אמר לכם כי לא אשתה 18
מפרי הגפן עד-כי תבא מלכות האלהים :
פ ויקח לחם 19
ויודה ויפרוס ויתן להם לאמר זה-גוי אשר נתן
בעבורכם זאת עשו לזכרני : וכן הכוס אתרי כ
אכלו לאמר זאת כוס ברית חדשה בדמי אשר
ישפך בעבורכם : פ
והנה יד המסגיירני עמי בשלחן : וכן- 21 22
אדם ילך פאשר נגזר עליו ואוי לאיש ההוא
אשר יסגר על-ידו : ויחלו לשאל איש את- 23
רעהו מי מהם אשר יעשה זאת : פ
ויהי ריב ביניהם את-מי מהם יחשב 24
לגדול : ויאמר אליהם מלכי הגוים משלים כה
עליהם והשלטים בם נקראים מטיבים : ולא 26
כן אתם אף הגדול בכם פקטן יהיה והמשל
במשרת : כי מי גדול המסב או המשרת הלא 27
המסב ואני במשרת בתוככם : ואתם נצבתם 28
עמי במסתי : ונתתי לכם מלכות פאשר נתן לי 29
אבי : למען תאכלו ותשתו על-שלחני במלכותי ל
ועל-כסאות תשבו לשפוט את-שנים עשר שבטי
ישראל : פ ויאמר אדני 31
שמעון שמעון הנה שאל אתכם שטן להניעכם
בדגן : ואתחנן בעדה לבל תמוט אמונתה 32
וכאשר תשוב חזק את-אחיך : ויאמר הנני 33
אתך

34 אָתָּה אֲדֹנָי לְלֵבְתָּ גַם לְמִשְׁמַר גַּם לְמִוֶּת : וַיֹּאמֶר
אֲנִי אֹמֵר לְךָ פֶּטֶר לֹא יִקְרָא הַשֵּׁבִי בַיּוֹם הַזֶּה
טָרָם תִּכְחַשׁ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כִּי יְדַעְתָּנִי : פ

נ"א פטרון
או כיפא
נ"א
התרנגול

35 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּשָׁלְחֵי אֶתְכֶם בְּלֵי צְרוּר
וַיִּלְקוּט וַיַּעֲלִים הַחֲסֻרְתָּם מֵאוֹמָה וַיֹּאמְרוּ אֵין
36 כָּל : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְעַתָּה לְאַשֶׁר לוֹ צְרוּר
יִשְׂאָהוּ וְכֵן יִלְקוּט וְאַשֶׁר אֵין לוֹ יִמְכֹּר אֶת־בְּנֵהוּ
37 וַיִּקְנֶה חֶרֶב : כִּי אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי אֶת־אַשֶׁר
כָּתוּב עֲדָנִי וַיְכַלֶּה בִּי וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה כִּי כֵלֹ
38 אֶת־אַשֶׁר עָלַי : וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁתֵּי חֲרָבוֹת פֹּה
אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דִּי : פ

39 וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ כְּדַרְכּוֹ אֶל הַר הַצִּיּוֹנִים וַיֵּלְכוּ
מֵאַחֲרָיו תַּלְמִידָיו : וַיְהִי בַמָּקוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
41 הַתְּפַלְלוּ לְבַל תִּבְאוּ לְמִסָּה : וַיִּפְרֹד מֵאַתֶּם כַּמְטַחְוֵי
42 אֶבֶן וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל : לֵאמֹר אָבִי אִם תִּרְצֶה הַעֲבֵר
אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת מִפָּנָי וְעוֹד לֹא רְצוֹנִי כִּי אִם־
43 רְצוֹנָה יְהוָה : וַיֵּרָא אֵלָיו מִלְּאָדָּ מִן הַשָּׁמַיִם
44 וַיִּחְזַקְהוּ : וַיֹּמַר וַיִּתְפַּלֵּל בְּחֻזְקָה וַתְּהִי זַעַתוֹ כְּאַגְלֵי
מֵה דָם גְּדוּלִים יוֹרְדִים עַל הָאָרֶץ : וַיָּקָם מֵהַתְּפַלֵּל
וַיָּבֵא אֶל תַּלְמִידָיו וַיִּמְצָא אֹתָם יֹשְׁנִים מֵעֲצָבוֹן :
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה תִישְׁנוּ קוּמוּ וְהַתְּפַלְלוּ כֹּן
תִּבְאוּ לְמִסָּה : פ

47 וְעַדְנֵי מִדְּבַר הַנְּהַ קָהֵל וְאַחַד מִשְׁנַיִם
עָשָׂר הִנְקֵרָא יְהוּדָה הַלֵּד לַפְּנִיָּהם וַיִּגַּשׁ אֶל יֵשׁוּעַ
48 לְנִשֵּׁק לוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יְהוּדָה הַתְּסַנִּיר אֶת־
49 בְּוֹאֵדָם בְּנִשְׁקָה : וַיֵּרְאוּ אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־אַשֶׁר
יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲבַחֲרָב נִפְרָה :

נ פ וַיֵּד אֶחָד מֵהֶם
אֶת־עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְכַלֵּת אֶת־אָזְנוֹ הַיְמָנִית :
51 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הִנֵּיחֵי עַד־כֹּה וַיִּגַּע בְּאָזְנוֹ וַיִּרְפָּא
אֹתוֹ

CAP. 22. לוק כב

אתו : ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי
ההיכל והזקנים אשר באו אליו היוצאתם כעל-
הפריץ בתרבות ובמטות : בהיותי עמכם יום
יום ביהיכל לא שלחתם בי ידים אך זאת עתכם
ונבורת החשך : פ

ונחזיקו בו ויוליכו וביארו אל בית הכהן
הגדול וילך פטר אחריו מרחוק : ובערו אש נה
בתוך החצר וישבו וישב פטר בתוכם : ותרא

אתו שפחה אחת יושב על האש ועיניה בו
ותאמר זה היה עמו : ויבחש אתו לאמר אשה
לא ידעתיו : ועיד מעט נרא אתו איש אחר
ויאמר ואתה מהם ויאמר פטר איש אינני :

ותאמר עת אחת אמר איש אחר בתזקה לאמר
אמת גם זה היה עמו כי גלילי הוא : ויאמר
פטר איש לא ידעתי את-אשר תאמר ופתאם עדנו

מדבר קרא השכוי : ויפן אלני ונרא את-פטר
ויזכר פטר את-דבר אלני באמרו אליו כי טרם
יקרא השכוי תבחשני שלש פעמים : ויצא פטר

חוצה ויבך במררות : פ
והאנשים הצררים את-ישוע התלו בו
ויכו אתו : ויכסו את-פניו ויכו אתו על פניו
וישאלו אתו לאמר הנבא לנו מי הוא אשר
הכה אתך : וידברו בו גרופות רבות אחרות : סה

ויהי בבקר ויקהלו
זקני העם וראשי הכהנים והסופרים וביארו אל
סנהדרניהם לאמר : אם אתה תפשיט אמר לנו
ויאמר אליהם אם אמר לכם לא תאמינו : ואם
אשאל לא תענו לי ולא תשלחוני : מעתה

ישב בן-אדם לימין גבורת אלהים : ויאמרו כלם ע
האתה בן-אלהים ויאמר אליהם אתם אמרים כי
אני

11 אני הוא : ויאמרו מה-צורך לנו עוד לעדים כי אנחנו שמענו מפיו :

א כג ויקם כל-המונים ויביארו אל פלטוס :

2 ויחלו להלשין אתו לאמר את-זה מצאנו מעקש

את-העם וכלא מתת מסים לקיסר לאמר כי

3 מלך משיח הוא : וישאל אתו פלטוס לאמר

האמה מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה

4 אמרת : ויאמר פלטוס אל ראשי הכהנים ואל

ה הקהל לא מצאתי עון באיש הזה : ויוסיפו

להעו לאמר כי המם את-העם מלמד בכר--

6 יהודה מגליל החל עד-הנה : וכשמוע פלטוס

7 את-גליל שאל אם איש גלילי הוא : וידע כי

משלטון הורודוס הוא וישלחהו אל הורודוס אשר

נהג גם הוא בירושלם בימים ההם : פ

8 וירא הורודוס את-ישוע וישמה כי חפץ

לראתו זה ימים רבים כי דברים רבים שמע עליו

9 ויקו לראות אות היות בדו : וישאלהו בדברים

י רבים ולא ענה אתו : ויקמו ראשי הכהנים

11 והסופרים וילשינו אתו מאד מאד : ויקאסו בו

הורודוס עם אנשי צבאו ויהתלו בו וילבשו אתו

בלבוש לבן וישלחהו אל פלטוס : פ

12 ויתרעעו פלטוס והורודוס ביום ההוא כי

שנאה היתה ביניהם מלפנים : פ

13 ויקרא פלטוס אל ראשי הכהנים והשרים

14 והעם : ויאמר אליהם הבאתם אלי את-האיש

הזה כמתעה את-העם והנה דרשתי לפניכם

ולא מצאתי עון באיש הזה אשר אתם מלשינים

טו אתו : וגם לא הורודוס כי אליו שלחתי אתכם

16 והנה לא עשה לו משפט מות : לכן איסרנו

17 18 נאשלחהו : ולו לשלח להם אתה בחרג : ויקראו

כלם כב x

לוק כג. CAP. 23.

כלם יחדו שא את-הלו ושלה לנו את-בר-אבא :
המשלך במשמר על התלונה אשר היתה בעור 19
ועל-רצח : ויאבה פלוס לשלה את-ישוע ויקרא כ
אליהם עוד : ויקראו לאמר תלה תלה אתו : 21
וידבר אליהם שלישיית מה רעה עשה לא מצאתי 22
בו משפט מנת לכן איסרנו ואשליחהו : ויפלו 23
עליו בקלות גדולים לשאול לתלתו ויוכלו קלתיהם
וקלות ראשי הכהנים : וישפט פלוס להיות 24
כשאלתם : וישלה להם את-המשלך במשמר כח
על תלונה ורצח את-אשר שאלו ואת-ישוע נתן
פרצנם : פ ויוליכהו ויאחזו 26
בשמעון איש קורני בבאו מן השדרה וישמו
עליו את-העץ לשאת אתו אחרי ישוע : וילך 27
אחריו המון רב מעם ונשים המתופפות על
לביהן ומקננות עליו : ויפן אליהן ישוע ויאמר 28
אל תבקינה עלי בנות ירושלם כי אם-עליכן
ועל בניכן תבקינה : כי הנה ימים באים אשר 29
יאמרו בם אשרי העקרות והבטן אשר לא ילדה
ושדים אשר לא הניקו : אז יחלו לאמר אר ל
הקרים עלינו תפלו ואל הנבעות אתנו תבסינה :
כי אם-יעשו את-אלה בעץ לח מה-יהיה ביבש : 31
פ ויבואו גם שני 32
פעל-על אחרים עמו להמיתם : ויבאו אל 33
המקום הנקרא גלגלת ויתלו אתו ואת-פעל-על
שמה אחד לימינו ואחד לשמאלו : פ
ויאמר ישוע סלה להם אבי כי אינם 34
ידעים את-אשר המה עשים ויחלקו את-בגדיו
ויפילו גרל : פ ויעמד העם לה
וירא וילעגו השרים אתם לאמר הושיע את-
אחרים יושע את-נפשו אם הוא המשיח בתור
אלהים

36 אֱלֹהִים : וַיְהִי־לָהֶם בּוֹ גַם אֲנָשִׁי צָבָא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו
 37 לְהַקְרִיב לוֹ הַמֶּזֶץ : וַיֹּאמְרוּ אִם מֶלֶךְ הַיְהוּדִים
 38 אַתָּה הוֹשִׁיעָה אֶת־נַפְשְׁךָ : וַיִּקְתָּב כָּתָב מִמַּעַל
 לוֹ בְּמִקְתָּב יוֹנִי וְרוֹמֵי וְעִבְרֵי זֶה מֶלֶךְ הַיְהוּדִים :

וַיִּגְדֹּף אֹתוֹ אֶחָד פ 39

מִפְּעֻלֵי־עוֹלָה הִתְלוּ לְאֹמֵר אִם אַתָּה הַמְּשִׁיחַ
 מִהוֹשִׁיעָה אֶת־נַפְשְׁךָ וְאַתָּנוּ : וַיַּעַן הָאֶחָד וַיִּגְעַר
 בוֹ לֵאמֹר הֲלֹא תִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים כִּי אַתָּה
 41 בְּמִשְׁפָּט הַחַיִּים : וְאַנְחֵנוּ כְּצִדְקָה כִּי כָפַעְלֵי־יְדֵינוּ
 42 לְקַחְנוּ וְזֶה לֹא עָשָׂה עוֹלָה : וַיֹּאמֶר אֵל יֵשׁוּעַ
 43 וְכִרְנֵי אֲדֹנָי בְּבֹאֵךָ אֶל־מַלְכוּתְךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ
 אֲמַנָּם אֲנִי אֹמֵר לָךְ תְּחִי עִמִּי הַיּוֹם בְּפָרְדֶּם :

וַיְהִי כְּעֵת הַשְּׁשִׁיּוֹת וַחֲשָׁךְ הָיָה עַל־כָּל־יְמֵי הַשָּׁעָה 44

מִה הָאֲרֶץ עַד הַשָּׁמַיִם הִתְשִׁיעוּת : וַיַּחֲשֹׁךְ הַיָּשְׁמָשׁ כַּיְמֵי הַשָּׁעָה 45

46 וַתִּקְרַע פְּרֻכַת הַהֵיכָל בְּתוֹךְ : וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ בְּקוֹל
 גְּדוֹלָה וַיֹּאמֶר אָבִי בְּנִדְיָה אֶפְקִיד רוּחִי וּבְנִדְבָרוֹ
 אֶת־אֱלֹהֵי גוֹעַ : פ

וַיִּירָא שׁוֹר מֵאֵה אֶת־אֲשֶׁר נִהְיָה וַיִּכְבַּד 47

48 אֶת־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲמֵנָה זֶה אִישׁ צַדִּיק : וְכָל־

הַקָּהָל הַבָּאִים לַמִּדְבָּרָה הָזֶה הִפּוּ עַל־חַזוֹתֵיהֶם

49 בְּרֹאֵתָם אֶת־אֲשֶׁר נִהְיָה וַיִּשְׁבּוּ : וְכָל־מִיִּדְעוּ

וְהַנְּשִׂים אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו מִגְּלִיל עַמְדוֹ מִרְחוֹק

וַיִּרְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי : פ

ג וְהָיָה אִישׁ וּשְׁמוֹ יוֹסֵף יוֹעֵץ וְאִישׁ טוֹב

51 וְצַדִּיק : לֹא שֵׁת לְבָבוֹ אֶל עֲצָתָם וְאֵל פְּעֻלָּם וְהוּא

מִן אֲרֻמֵי עִיר הַיְהוּדִים וּמְחַכֵּה לְמַלְכוּת אֱלֹהִים :

52 53 וַיָּבֵא אֵל פִּלְטוֹס וַיִּשְׁאַל אֶת־גּוֹ יֵשׁוּעַ : וַיֹּרִידֵהוּ

וַיַּגִּלֵם אֹתוֹ בְּסֻדִּין וַיִּשְׁמָהוּ בְּקִבְרֵי הַצּוֹב בְּצוּר

54 אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁם בוֹ אִישׁ עוֹד : וַיְהִי הַיּוֹם הַהוּא

קָדֵשׁ לְנִשְׁוֹת לַשַּׁבָּת : פ

וְהַנְּשִׂים

Y 2

כב ב

לוק כג כד CAP. 23. 24.

והנשים אשר נקדלו אליו בגליל הלכונה
אחריו ותראינה את הקבר ואת גופתו אשר
הושמה בו : ומשבנה ותכננה את הבשמים 56
ואת השמנים וביום השבת שבתו כמצוה :

ותשכמנה בשחר באחד לשבת ותבאנה כד א

אל הקבר מביאות את הבשמים אשר הכינו
ואחרות עמן : ותמצאנה את האבן מגוללה 2
מן הקבר : ותבאנה אליו ולא מצאו את גו ישוע 3
אדני : ויהי בהתפעם רוחם על זאת הנה שני 4
אנשים בבגדים ננחים נצבים עליהן : ותיראינה ה
ותשתחוו אפיהן ארצה ויאמרו אליהן למה
בקשתן את החי בין המתים : איננו פה כי אם 6
קם זכרנה את אשר דבר אליכן ועדנו בגליל :
לאמר כי הסגר וסגר בן אדם לידי אנשים חטאים 7
ויתלה וביום השלישי יקום : ותזכרנה את 8
דבריו : ומשבנה מן הקבר ותגדנה את כל 9
הדברים האלה אל אחד עשר ואל כל אחרים :
ואלה מרים מגדלנה ויוחנה ומרים אם יעקב
ואחרות עמן אשר אמרו את אלה אל 11
המלאכים : ויהיו דבריהן כהבל לפניהם ולא 11

האמינו להן : פ ויקם פטר וירץ 12

אל הקבר וישת וירא את הפשתה מושמה
לברו וילך ויתמה בנפשו על אשר נהיתה :

והנה שנים מהם פ 13

הלכו ביום ההוא אל הכפר הנקרא עמא והוא
כששים פברת ארץ מירושלם : וידברו איש אל 14
רעהו על כל הקרות האלה : ויהי בדברם 15
ובשאלם איש את רעהו נגש גם ישוע וילך אתם :
ותחנה עניהם לבל ידעו אתו : ויאמר אליהם 16 17
מה הדברים האלה אשר דברתם איש אל רעהו
והמה

ג' א ט טורים
או כימא

18 וְהָמָּה הַלְבִים וְזַעֲפִים : וַיַּעַן אֶחָד מֵהֶם וַיִּשְׁמוּ
 קִלְפֵי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַגֵּר אַתָּה בִירוּשָׁלַם וְלֹא יָדַעְתָּ
 19 אֶת־אֲשֶׁר נִהְיָה בָּהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם מַה אֱלֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶת־אֲשֶׁר לְיֵשׁוּעַ
 הַנַּצְרִי אֲשֶׁר הָיָה אִישׁ נָבוֹא וְנִבְּוֹר בַּפְּעַל וּבְדַבָּר
 כ לִפְנֵי אֱלֹהִים וּלְפָנָי כָּל־הָעָם : וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 21 וַיִּשְׁרִינוּ הַסְּגִירָהוּ לְמִשְׁפַּט מָוֶת וַיִּתְּלוּ אֹתוֹ : וַנְּחַל
 כִּי הוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְעַם כָּל־אֱלֹה הַיּוֹם
 22 יוֹם שְׁלִישֵׁי מַהְיֹת אֱלֹה : וְגַם נָשִׁים אֲחֵדוֹת
 מִסְּרַבְּנוּ הַשָּׂאוּ אֹתָנוּ כִּי הִשְׁכִּימוּ בַבֶּקֶר אֶל־
 23 הַקֶּבֶר : וְלֹא מָצְאוּ אֶת־גּוֹיָתוֹ וַתִּבְאֲנָה לֵאמֹר כִּי
 רָאוּ מַרְאֵה הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי הוּא הָיָה חַי :
 24 וְנָאִשִׁים מִסְּרַבְּנוּ הִלְכוּ אֶל הַקֶּבֶר וַיִּמְצְאוּ כֵן
 כֹּה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ הַנָּשִׁים וְאֹתוֹ לֹא רָאוּ : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם פְּסִילִים וְקִשֵׁי לֵב מִהֲאֵמֵן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 26 דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים : הֲלֹא עֲנוֹת יַעֲקֹב הַמְּשִׁית בְּאֵלֶּה
 27 וְלִבּוֹא בְּכַבּוֹדוֹ : וַיִּבְאֵר לָהֶם אֶת־כָּל־הַכְּתוּבִים
 28 עָלָיו וַיַּחַל מִמְּשָׁה וּמִן כָּל־הַנְּבִיאִים : וַיִּקְרְבוּ אֵל
 הַקֶּבֶר אֲשֶׁר יָלְכוּ שָׁמָּה וַיְהִי כַּמַּתְחַלֵּד הַלְאָה :
 29 וַיִּפְצְרוּ בּוֹ לֵאמֹר שָׁבֵרָ אֲמָנוּ כִּי קְרוֹב לָעֵרֵב
 ל הוּא וְהַיּוֹם נָטָה וַיִּבֹא וַיֵּשֶׁב אִתָּם : וַיְהִי בְּשִׁבְתוֹ
 אִתָּם וַיִּקַּח לָהֶם וַיִּבְרֹךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לָהֶם :
 31 וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיִּדְעוּ אֹתוֹ וַיַּחְדָּל מִהֲרָאוֹת
 32 לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲלֹא בָּעַר לִבְּנוּ
 בְּקִרְבָנוּ בְּדִבְרוֹ אֵלֵינוּ בְּרִדָּד וּבְבִאֲרוֹ לָנוּ אֶת־
 33 הַכְּתוּבִים : וַיִּקְמוּ בָּעֵת הַהִיא וַיֵּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַיִם כִּי בַשָּׁעָה
 וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֶחָד עֹשֶׂר וְאֶת־אֲשֶׁר נִקְהְלוּ אִתָּם :
 34 לֵה לֵאמֹר אֲמָנָה קָם אֲדֹנָי נִרְאָ אֵל שְׁמַעוֹן : וַיִּסְפְּרוּ
 אֶת־אֲשֶׁר בְּרִדָּד וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֹתוֹ בְּפְרוֹס הַלְחָם :
 וַיִּדְבְּרוּ כֵן וַיַּעֲמֵד

CAP. 24. לוק כד

גם ישוע בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם :
37 ויחדדו ויראו ויחשבו כי ראו רוח : ויאמר 38
אליהם למה תרדו ולמה עלו מחשבות בלבבכם :
39 ראו את-ידי ואת-רגלי כי אני הוא מושוני וראו
כי אין בשר ועצם לרוח באשר אתם ראים לי :
41 וידבר בן ויראם את-ידי ואת-רגליו : ולא מ
האמינו משמחה ויתקוה ויאמר אליהם הוי
לכם פה אכל : ויתנו לו מקצה הדג צלי אש 42
ומנת צופים : ויטח ויאכל לפניהם : ויאמר 43 44
אליהם אלה הדברים אשר דברתי אליכם בעדני
עמכם למען מלא ומלא כל-הפתובים עלי בתורת
משה ובנביאים ובתהלות : אז ופתח את-לבכם מה
להבין את-הפתובים : ויאמר אליהם פה כתוב 46
וכה יאה למשית לעגורת ולקום ממתים ביום
השלישי : ולקרוא תשובה וסליחת חטאים בשמו 47
אל כל-הגוים מחל מירושלם : ואתם עדים 48
על אלה : והנני שלח לכם את-דבר אבי וישבו 49
בעיר ירושלם עד-כי תלבשו עו מקדומים :
פ
ויוציאם חוצה עד-ג
בית-עניה וישא את-ידי ויברכם : ויהי בברכו 51
אתם נפרד מאתם ויעלה אל השמים : וישתחוו 52
לו וישבו ירושלמה בשמחה גדולה : ויהיו 53
תמיד בהיכל מחללים ומברכים
את-האלהים
אמן :